69-f

திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை.



வெளியீடு எண் 217.

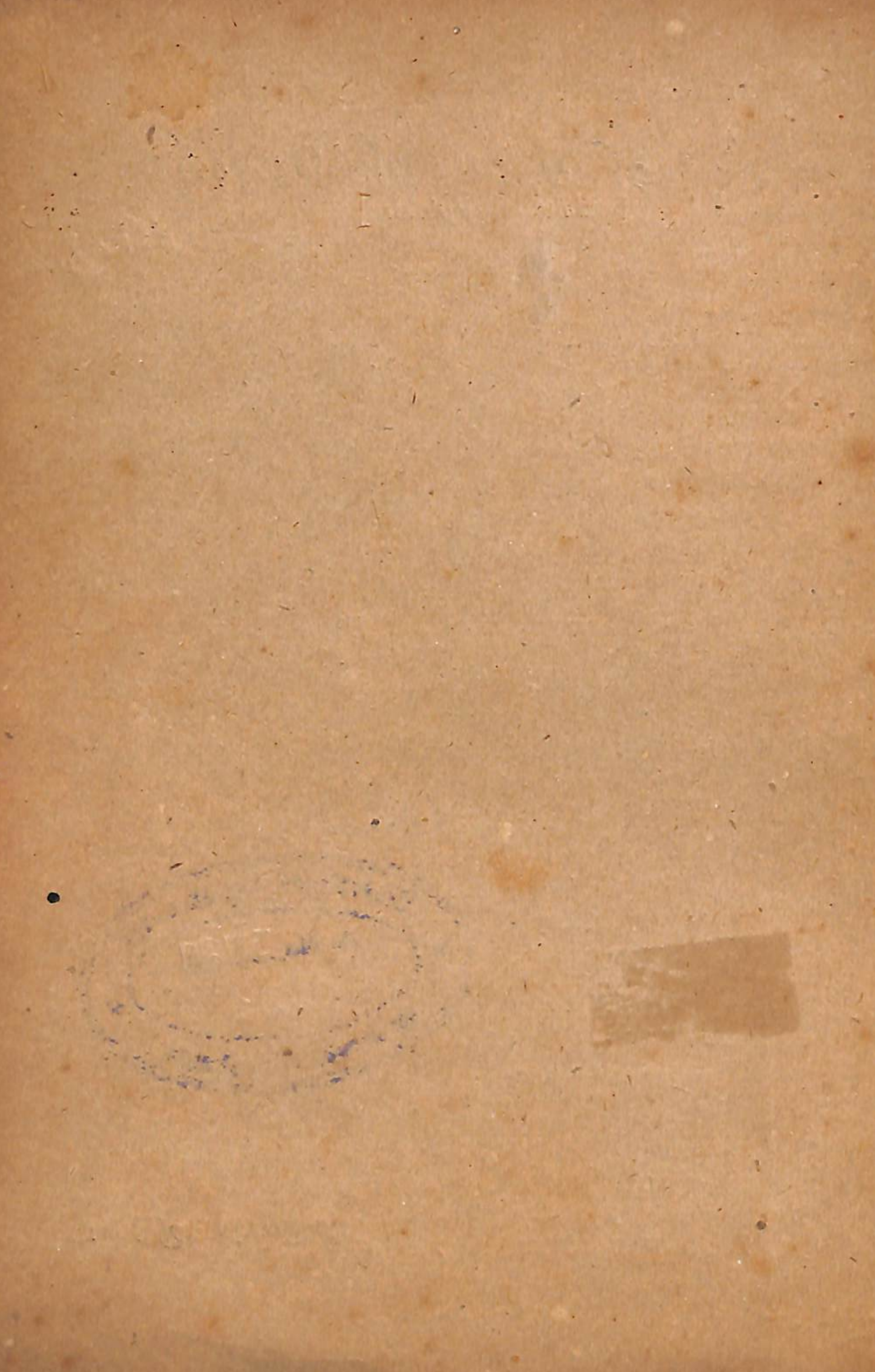
திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

[விரிவுரையுடன்]





தருமபுர ஆதீனம்



வெளியீடு எண் 217.



உ

குருபாதம்

சேரமான் பெருமாணயனர்

அருளிச்செய்த

திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

25-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளவர்கள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்வண்ணம்

கோவை, வழக்கறிஞர், சிவக்கவிமணி

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் B. A.,

எழுதிய

விரிவுரையுடன் வெளியிடப்பெற்றது.

ஞானசம்பந்தப் பிரசுரம் 2

1950.

உ

குருபாதம்

பதிப்புரை

தருமபுர ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ மகாசந்நிதானமவர்கள் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் ஸ்ரீ வைத்தியநாதப்பெருமான் ஆலய கும்பாபிஷேக தரிசனத்திற்கு எழுந்தருளியிருந்த போது, திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை விரிவுரையைச் சமர்ப்பித்து, வெளியிட்டருளும் வண்ணம் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவ்வாறே இவ் விரிவுரை ஞானசம்பந்தப் பிரசுரமாக விரோதி ஆண்டு புரட்டாசித்திங்கள் இதழ் தொடங்கி மாதந்தோறும் வெளிவந்தது. சந்தாதாரர்கள் இதனைத் தொகுத்துத் தனிப்புத்தகமாக வைத்துக் கொள்ளுதற்கு ஏற்றமுறையில் முதற்பக்கம் (Title Page), பதிப்புரை, செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி இவைகளுடன், விரிவுரையாசிரியர் எழுதியனுப்பிய நூலைப் பற்றிய குறிப்புக்களடங்கிய முகவுரையும் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம் பல வெளியீடுகளையும் பத்திரிகைவாயிலாகவும் வெளிவரச்செய்யும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்களுக்குத் தமிழுலகம் நன்றிசெலுத்துங் கடப்பாடுடையது. இவ்வுரையை மிகச் சீரிய அழகியமுறையில் எழுதித்தந்த சிவக்கவிமணி அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

தருமபுரம்,
9—4—50

இதழாசிரியர்.

உ

குருபாதம்

முகவுரை

கழறிற்றறிவார் நாயனுர் என்னும் சேரமான் பெருமா ணுயனுர் **"கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற்றறிவார்க்கு மடி யேன்"** என்று முதனூலாகிய திருத்தொண்டத் **ஆக்கியோர்** தொகையிலும் **"கழறிற்றறிவான் எனும் சேரலனே"** என்று வழிநூலாகிய திருவந்தாதி யினும் போற்றப்பட்டவர் என்பதேயாம். யாவும் யாருங் கழறி னவும் மறியுமுணர்வும் பிறவும் திருவருளாற்பெற்ற காரணத் தால் இப்பெயர் போந்ததென்று சார்புநூலாகிய திருப்புராணம் விளக்குகின்றது. எனவே இப்பெயரே சிறப்பாய் நாம் அறிந்து வழங்குதற்குரிய பெயராகும். முதலில் அச்சிட்ட திருத் தொண்டர் புராணப்பதிப்பில் (காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார் பதிப்பு - 1859) கழறிற்றறிவார் நாயனுர் புராணம் என்ற பெய ரால் தலைப்பிட்டு இவரது புராணம் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இவரது வரலாறு புராணத்துள் 175 திருப்பாட்டுக்களால் விரி வாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

"சேரமான் பெருமாள்" என்பது இவரது சேர அரச மரபுக்குரிய பொதுப்பெயர். பெருமாள் என்பது அரசர் என்ற பொருளில் அம்மரபில் வழங்குவது. இவர், தமிழ்நாட்டு முடி யுடை மன்னர் மரபுகளாகிய சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூன்றனுள், முதலில் வைத்தெண்ணப்படும் சேரமரபில் வந்த முடிமன்னராவார். இவர் முடிமன்னராயிருந்தும் இயற்றமிழ்ப் புலமையும் மிகவாய்ந்தவர் என்பது இவரது பொன்வண்ணத் தந்தாதி, திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, திருக்கயிலாய ஞான வுலா என்னும் மூன்று திருவருணூல்களால் இனிது விளங்கும். உமாபதிசிவாசாரியார் "புவனிபுக ழையடிகள் திருமூலர் காரி பொய்யடிமையில்லாத தமிழ்ப்புலவர் **சேரர்**, நவமுடையவிவர்

ஐவரியல்வல்லோர்'' என்று திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றி னுள் வகுத்தருளினமையும் காண்க. ஆனல் இவரது இயற்றமிழ் சிவனுக்காட்படாத ஏனையியற்றமிழ்கள்போலல்லாது - சிவனுக்கு ஆட்படுத்தும் திருவருள் விளங்கும் இயற்றமிழாகும். சேர மன்னர் மரபிலே இவருக்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளின் முன் வாழ்ந்த அரசர் ஒருவர் இயற்றமிழ் வல்லுநராய்ச் சிலப்பதிகாரம் என்னும் விளக்கமுடைய பெருங்காப்பிய நூல் இயற்றியமை உலகமறிந்ததே. புறநானூறு முதலிய பழந்தமிழ்நூல்களாலும் சேரமன்னர் பிறரும் இயற்றமிழ் வல்லார்களாய் விளங்கினமை அறியப்படும். எனவே தமிழ்ப்புலமை இவருக்கு வழிவழிவந்த உடைமையாகும். ஆனல் அருட்டமிழ்வல்ல சிறப்புரிமை இவரு டையதேயாம்.

இவர் தமிழ்ப்புலமை பெரிதும் வாய்ந்தவராயிருந்தும் தமது பெருமையினைத் தாம்அறிந்தாரிலராய்த் தம்மைச் சிறியராகவே வைத்து ஒழுகிவந்தனர். திருத்தொண்டினில் "தாழ் வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ்சமயம் சார்ந்து'' ஒழுகியதுபோன்றே தமிழ்ப்புலமையினும் தன்முனைப்பென்பது சிறிதுமின்றி ஒழுகி னர். ஆதலின் தமிழியற்பாட்டுக்கள் பாடும் எண்ணமே இவர் பால் உதித்திலது என்னலாம். சிவ வழிபாட்டிலும் சிவராசயோக மாகிய இடையருத சிவத்தியானத்திலுமே இவர் தமது வாழ் நாட்களைக் கழித்துவந்தனர். இறைவரைப்பாடும் நிலையில் தானும் இவர்பாட்டுக்கள் பாடியதாகத் தெரியவில்லை. இளவரச ராயிருந்தபோது தமது தலைநகரமாகிய கொடுங்கோளூரில் அரண்மனையில் தங்காமல் திருவஞ்சைக்களத்தில் இப்போது "சேரமான் பறம்பு'' என்று அறியப்படும் இடத்தில் இருக்கை யமைத்துத் திருக்கோயில் திருப்பணிகள் செய்துவந்தனர். இறைவரது அருளாணைப்படி அரசுதாங்கிய பின்னர்,

> அளவில் பெருமை யகிலயோ னிகளுங் கழறிற் றறிந்தவற்றின்
> உளமன் னியமெய் யுறுதுயர மொன்றுமொழியா வகையகற்றிக்
> களவு கொலைகள் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
> வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழுங் கலப்பின்வை'' கி

வாழ்ந்தனர் (புரா—40)

இறைவர் துதிகளாகவேனும் வேறுபாட்டுக்கள் பாடாத நிலைபற்றி,

தெள்ளிய மாந்தரைச் சேர்ந்திலன் திங்கவி பாடலுற்றேன்
ஒள்ளிய சொல்லும் பொருளும் பெறேன்; உரைத் தாருரைத்த
கள்ளிய புக்காற் கவிகளொட் டார்;கடல் நஞ்சயின்ருய்
கொள்ளிய வல்லகண் டாய்; புன்சொ லாயினுங் கொண்டருளே

அருளால் வருநஞ்ச முண்டுநின் ருயை யமரர்குழாம்
பொருளார் கவிசொல்ல யானும்புன் சொற்கள்புணர்க்கலுற்றேன்
இருளா சறவெழின் மாமதி தோன்றவு மேன்றதென்ன
வெருளா தெதிர்சென்று மின்மினி தானும் விரிகின்றதே.

என்ற இவரது (பொன்வண்ணத்தந்தாதி 24, 25) திருவாக்குக்கள் இங்குக் கருதத்தக்கன. இவர் பாடியருளிய மூன்று நூல்களும் ஒவ்வோர் காரணம்பற்றி மூன்று காலங்களில் அருளப்பட்டன என்பது இவர் சரிதத்தா லறியக்கிடக்கின்றது. தமது இறைவர் நினைப்பிக்க அறிந்த ஆளுடைய நம்பிகளைக்கண்டு வணங்கவும், வழியிடையிலே எந்நாளும் தமது பூசைக்கமர்ந்து பொற்பார் சிலம்பினொலியளித்த அம்பலக்கூத்தரை வணங்கவுமாகச் சோழ நாட்டுக்குப் பயணம்சென்ற சேரர், தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் இறைவர் தமக்குச்செய்யும் பேரருளினை நினைந்து, அங்கு 'பொன்வண்ணத்தந்தாதி' பாடியருளினர். திருவாரூரில் நம்பிகள் கைப்பற்றிக்கொடுபோந்து தெய்வப்பெருமான் திருமுன் உய்க்கப் புகுந்து, அவரது நினைவிற் கறிகுறியாக அங்குப் பெருமான் மீது 'திருமும்மணிக்கோவை' அருளினர். பின்னர் நம்பிகளைச் சேவித்தவாறே யோகப்புரவி மேற்கொண்டு கயிலைக்குச் செல்லும் போது வழியிடையே வாளாசெல்லாது சிவத்தியானத்துடன் செல்லும் நியமம்பற்றியும் இறைவர்முன் ஒரு கையுறை கொண்டுசெல்லவேண்டுமென்னும் நினைப்புப்பற்றியும் 'திருவுலா' வினை ஞானக்கையுறையாக அருளிக்கொண்டுசென்று திருமுன் கேட்பித்தார். இவ்வாறு இம் மூன்று அருணூல்களும் ஒவ்வோர் காரணம்பற்றி அருளப்பட்டன. கழறிற்றறிவார்

சிவனையே மனக்கண்முன் கண்டுகொண்டு அனுபவித்திருக்கும் சிவயோகநிலையினர்.

கொடிமே லிடபமுங் கோவணக் கீளுமொர் கொக்கிறகும்
அடிமேற் கழலு மகலத்தில் நீறும் ஐவாயரவும்
முடிமேல் மதியமு முருகலர் கொன்றையு மூவிலைய
வடிவேல் வடிவுமென் கண்ணுளெப் போதும் வருகின்றவே.

என்ற திருவந்தாதியில் தலைவிகூற்றாகவைத்துத் தம் நிலையினையும் விளக்கிய இவரது திருவாக்கும் காண்க. அன்றியும் நாதச்சிலம் போசை நாளும் கேட்டமையினாலும், யோகப்புரவிவாசி மேல் கொண்டு கயிலை சென்றமையினாலும் இவர் சிவயோகந்தலைநின்ற நிலை புலப்படும். இவ்வாறுள்ள யோகியார்க்கு நூல்களியற்று தலிற் கருத்துச்செல்லாமை இயல்பேயாகும்.

ஆளுடைய நம்பிகளும் கழறிற்றறிவார் நாயனாரும் ஒருங்கே திருவஞ்சைக் களத்துக்கு எழுந்தருளியகாலம் இப்போதைக்கு 1123 ஆண்டுகளாம் என்பது அத் திருநாளைஒட்டி, மலைநாட்டினர் தொடங்கிய கொல்லம் ஆண்டு என்று வழங்கும் சகாத்தத்தினால் விளங்கும் என்பது பல ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. ஆளுடையநம்பியைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களிலிருந்து கருதியறியப்படும் அவரதுகாலமும் இதனுடன் ஒற்றுமைப்படுகின்றது. அஃது ஒன்பதாவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்று துணிகின்றார்கள்.

காலம்:

அகவல், வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் மூன்று வகை யாப்புக்களினமைந்த பாட்டுக்களைக் கோவையாக அந்தாதித் தொடையாகத் தொடுத்த தொரு நூல், தமிழ்ப்பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. இது பெரும்பான்மை 30 பாட்டுக்களால் வருவது; பாட்டுக்களின் வகை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் மணி எனப்பட்டது. இரட்டைமணிமாலை, நான்மணிமாலை

நூற்சிறப்பு:

முதலியவையும் காண்க. திருவாரூரில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானார் "மூவர் தமக்கு முதலாகு" மவராதலின் அவரைத் திருமும்மணிக்கோவை கேட்பித்தார் என்று இந்நூல் அருளிய கருத்தினை ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியருளினர். அவ்வாறு பெருமானைப் பாடினும் அவர் எழுந்தருளிய பதியினைப்பற்றித் **திருவாரூர்** மும்மணிக்கோவை எனப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. அந்தாதித் தொடையாவது நின்றபாட்டின் இறுதி அடியின் இறுதி எழுத்து - அசை - சீர் - இவை, வரும்பாட்டின் முதலடியின் முதல் எழுத்து - அசை - சீராகத் தொடர்ந்துவருமாறு தொடுப்பது. "அடியுஞ் சீருமசையுமெழுத்தும், முடிவு முதலாச் செய்யுண் மொழியின், அஃதந்தாதித் தொடையென் றறைதல் வேண்டும்" என்பது. இவ்வாறு பாடல்தோறும் வருவதன்றி நூலின் முதல் எழுத்து - அசை - சீர், நூல் இறுதிஎழுத்து அசை சீராகவருதலிற் கோவையாகும். ஈண்டு "**விரிகடல்**" என்று தொடங்கிய நூல் "விரிகடலே" என நிறைவாதல் காண்க.

நூல் நுதலிய பொருள்:

அகப் பொருட்டுறைகளுள் வைத்துத் திருவாரூர் இறைவரைப் போற்றுதல் இந்நூல் நுதலிய பொருளாகும். திருச்சிற்றம்பலக் கோவைபோல, "கங்கை வருவிசை தவிர்த்த வார் சடைக்கடவுள் அரிவை பாகத்து அண்ணல்," "அலகிலாற்றல் அருச்சுனற் கன்றூன்று, உலவா நல்வரமருளிய வுத்தமன்", "புல்லார், திருபுரமெரிய வொருகணை தெரிந்த, வரிவை பாகத்தண்ணல்", "பிழையாச்சீர், அம்மான் அனலாடி யாரூர்க்கோன்", 'பொய்யாற்றொழி னுமருளுமிறை", "செறிபொழி லருகுடை யாரூர் அமர்ந்துறை யமுதன்", "கூற்றெனப் பெயரிய கொடுந்தொழிலொருவ னாற்றல்செற்ற அண்ணல்", "அமரரும் அறியா ஆதிமூர்த்தி குமரன்றாதை குளிர்சடை யிறைவன், அறைகழ லெந்தை", "பூத, நாதன் ஆதிமூர்த்தி, திருமட மலைமகட்கொருகூறுகொடுத்துத் தன் அன்பின் அமைத்தவன்" முதலியவைகாண்க. திருக்கோவை "என்றொல்பிறவி யேழும் எழுதாவகை சிதைத்தோன்", "தன் அடியார்குலம் பணிகொள்ள எனைக்கொடுத்தோன்" "பற்

றென்றிலார் பற்றுந் தில்லைப்பரன்" என்பன முதலாக வருவன இங்குவைத்துக் கருதத்தக்கன.

இந்நூல் முழுதும் இவ்வாறு அகப்பொருட்டுறைகளாகவே அருளியிருத்தலும், அவற்றுள்ளும் பெரும்பான்மை நெய் தற்றிணைக்குரிய கைக்கிளை - பெருந்திணைகளில் இரங்கல், இரங் கல்நிமித்தமும், புணர்தல் முதலாகிய நான்கு பொருட்கும் பொதுவாய்க் காமத்திற்குச் சிறந்த ஊடலும் பற்றியே கூறி யிருத்தலும் இங்குக் கூர்ந்து கருதத்தக்கன. தெய்வந்தாவந்த கூட்டமாய் இறைவரால் தமக்குத் தரப்பட்ட தலைவராகிய நம்பி களை இதுவரை பெறாது பிரிந்திருந்த நிலைபற்றி இரங்குதலும், கூடப்பெற்ற அஞ்ஞான்று அக் கூட்டத்தின் இன்பம் மிகும் பொருட்டு ஊடலும் ஆகிய உட்குறிப்புடையது இந்நூல் என்று கூறுதலும் பொருந்தும். அன்றியும் திருவாரூர் நெய்தற்பகுதி யினைச் சார்ந்திருத்தலும் கருதுக. இந்நூல் பெரும்பாலும் தலைவி கூற்றாகிய இரங்கற்றுறையில் அருளப்பட்டமையும் காண்க.



உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சேரமான்பெருமாணயனர்

அருளிச்செய்த

திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை

நூல்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

விரிகடல் பருகி யளறுபட் டன்ன
கருநிற மேகங் கன்முக டேறி
நுண்டுளி பொழிய நோக்கி யொண்டொடி
பொலங்குழை மின்னப் புருவ வில்லிட்
5 டிலங்கெழிற் செவ்வாய்க் கோப மூர்தரக்
கைத்தல மென்னுங் காந்தண் மலரா
முத்திலங் கெயிறெனு முல்லை யரும்பக்
குழலுஞ் சுணங்குங் கொன்றை காட்ட
எழிலுடைச் சாய லிளமயில் படைப்ப
10 உண்ணிறை யுயிர்ப்பெனு மூதை யூர்தரக்
கண்ணீர்ப் பெருமழை பொழிதலி னெண்ணிறத்
தஞ்சனக் கொழுஞ்சே றலம்பி யெஞ்சா
மணியும் பொன்னு மாசறு வயிரமும்
அணிகிள ரகிலு மாரமு முரிஞ்சிக்
15 கொங்கை யென்னுங் குவட்டிடை யிழிதரப்
பொங்குபுயல் காட்டி யோளே கங்கை
வருவிசை தவிர்த்த வார்சடைக் கடவுள்
அரிவை பாகத் தண்ண லாரூர்
எல்லையி லிரும்பலி சொரியுங்
20 கல்லோ சென்ற காதலர் மனமே. 1

(இ-ள்) விரி கடல்......நோக்கி - விரிந்த கரிய கடலின் நீரைக் குடித்து (அதனால்) 'கருஞ் சேற்றினை யுட்பட்டது போன்ற கரிய நிறமுடைய மேகங்கள் மலையினுச்சியில் ஏறி நுண்ணிய துளிகளாக மழையினைப் பொழிய அதுகண்டு; ஒண்டொடி - ஒள்ளிய தொடிகளை யணிந்த பெண்ணாகிய எனது மகள் (தானும்) அவ்வாறே ஆயினள் போன்று; பொலங்குழை... புயல்காட்டியோளே - பொன்னாலாகிய குழைகளின் ஒளி மின்னலாக, புருவங்கள் இந்திர வில்லாக, விளங்கும் அழகுடைய சிவந்த வாய் இந்திரகோபத்தின் அசைவாக, கைகள் என்கிற காந்தட் பூக்கள் மலர, முத்துக்களின் வரிசைகளாகிய முல்லை யரும்ப, கூந்தலும் **பசலையும்** கொன்றையாக, அழகுடைய சாயல் இளைய மயிலின் அமைதியாக, உள்ளே நிறைந்துவரும் பெருமூச்சு வாடைக்காற்றாகவீச, கண்ணீராகிய பெருமழை பொழிதலாலே, ஒள்ளிய நிறத்தினையுடைய அஞ்சனமாகிய கொழுவிய சேற்றினைக் கழுவிக் குறைவில்லாத மணியினையும், பொன்னினையும், குற்றமற்ற வயிரத்தினையும், அழகு விளங்கும் அகில் சந்தனம் இவற்றையும் வாரிக்கொண்டு, முலைகள் என்னும் மலையின் மேனின்றும் வழிய இவ்வாறாகிய தன்மைகளினாலே பொங்கும் மேகத்தின் நிலையினைக்காட்டி நின்றாள்; கங்கை....... அண்ணல் - கங்கையின் பெரியவேகத்தைக் குறைத்து அடக்கிய நீண்ட சடையினையுடைய கடவுளும், பெண்ணொரு பாகத்தினை யுடைய அண்ணலுமாகிய இறைவரது; ஆரூர்...மனமே - திருவாரூர் எல்லையிலே பெரிய பலிகளைச் சொரிதற்கிடமாகிய கல்லோ பலியிடும் இவளைவிட்டு நீங்கிச்சென்ற காதலரது மனம்.

(வி-ரை) திணை - இரங்கல் நிமித்தம் கொண்ட நெய்தற் றிணை. துறை-தலைவன் பிரிந்தவழிக் கார்கண்டுவருந்திய தலைவி யின் பரிவு நோக்கித் தோழி யிரங்கியது; நற்றாயிரங்கிய தென்றலுமாம். வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிதல், பொருள்வயின் பிரிதல் என்றிவை முதலாகிய வொன்றன் காரணமாகத் தலைவன் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் கார்காலம்வரத் தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்திக் கண்ணீர் வீழ்த்துக் கலுழ்ந்து உள்ள நிலையினைக்கண்டு தோழி யிரங்கிய கூற்றாக வருகின்றது இத் திருப்பாட்டு.

விரி கடல்......பொழிய என்றது கார்காலம் வந்தநிலை; நோக்கி என்றது அதுகண்டு அதன் காரணமாக என்றதாம்; ஒண்டொடி.......புயல்காட்டியோளே என்றது பிரிவாற்றாத வருத்தத்தினால் தலைவி அடைந்த பருவரல் நிலை. கல்லோ...... மனமே என்றது அதுகண்டு தோழி இரங்கும் நிலை.

அளறுபட்டன்ன—அளறு - குழை சேறு; இங்குக் கருங் கடல் சேற்றினைக் குறித்தலின் கருஞ்சேறு என்ற பொருள் குறித்தது. பட்டால் அன்ன என்பது பட்டன்ன என நின்றது; கடல் - கடல் நீர்; கருநிற மேகம் - கார்காலத்துச் சூல் கொண்ட கார்மேகம்; நுண்டுளி பொழிய—வாடைக் காற்றுடன் கலந்த சிறுதுளியாய்ப் பொழிய; மின்னுதல், வில் இடுதல், கோபம் ஊர்தல், காந்தண் முல்லை கொன்றை மலர்தல், மயில், ஊதை இவை கார் காலத்தில் மழைப்பெயலின் முன்விளங்கக் காட்சிப்படும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளும் பொருள்களுமாம்.

சேறு அலம்புதல்—மணி, பொன், அகில், ஆரம் இவற் றைக்கொண்டு குவட்டிடை இழிதல். பொங்கு புயல் - மழை பெய்யும் கனத்த மேகம்; புயல்காட்டியோள் - (கார்) மேகத் தின் தன்மையினைத் தானும் அடைந்தாள். ஏகாரம் தேற்றம்; மின்ன - மின்காட்ட; கோபம் - இந்திரகோபப்பூச்சி; மிகச் சிவந்த நிறமுடையதொரு சிறுபூச்சி. இது கார்காலத்தில் வெளிப் படுவது. குழை மின், புருவ வில், செவ்வாய் கோபம் - முதலியவை உருவகம்.

குழல் - பின்னிய குழற்சடை; இது கொன்றை காட்டுதல் கரியகொன்றைக் கனிகள்போலத் தூங்குதல்; சுணங்கு - பசலை; தலைவன் பிரிவினால் மேனிபொன்னிறமான பசலை பூக்கும் இயல்பு குறித்தது; இது பொன்னிறமாகிய கொன்றைப்பூவின் நிறங் குறித்தது. "கானக்கடஞ்செல்வர் காதலரென்னக் கதிர்முலைகள் மானங்கனகந்தரும் மலர்க்கண்கள் முத்தம் வளர்க்கும்" (235) என்ற திருக்கோவையார் காண்க. "சடைமேலக் கொன்றை தருகனிகள்போன்று, புடைமேவித் தாழ்ந்தனவே போலும் - முடிமேல், வலப்பாலக் கோலமதி வைத்தான்றன் பங்கிற், குலப்

பாவை நீலக்குழல்'' (அற்புதத்திருவந்தாதி-50) என்ற அம்மை திருவாக்கும் கருதத்தக்கது.

சாயல் இளமயில்படைப்ப-சாயல் இளமயிலின் தன்மை காட்ட; பெண்களின் சாயல் மயில்போன்றதென்பது வழக்கு; **உயிர்ப்பு** - மனவருத்தத்தால் வரும் பெருமூச்சு; **ஊதல்** - வாடைக்காற்று; **ஊர்தருதல்** - வீசுதல்.

அஞ்சனம் - கண்ணுக்குத் தீட்டும் மை; கண்ணீர் வரும்போது அதனுடன் மை யழிந்து வருதல் அஞ்சனமாகிய சேற்றினை அலம்பிவருதல் எனப்பட்டது. **மணி பொன் வயிரம்**- இவை தலைவி யணிந்த அணிகளில் உள்ளன; **அகில் ஆரம்** இவை அவள் அரைத்துப் பூசிய சாந்தம்; இவற்றை **உரிஞ்சு**தலாவது இவற்றின் மேற்படிந்துவருதல். **புயல்**-புயலின்தன்மை. **துளிபொழிய நோக்கிப் புயல்காட்டுதல்** என்றது கார்கால மழையின் செயலினை நோக்கித் தானும் அவ்வாறேயாகிய நிலை கொள்ளுதல். **நோக்கி** நோக்கியதனால்; காரணப் பொருளில் வந்த வினையெச்சம்.

வருவிசை - இறைவர் சடையிற் புகுமுன் ஆயிர முகத்தானும் விசையின் வந்தநிலை; **தவிர்த்தல்** - குறைத்தல் - அடக்குதல்; **எல்லையில் இரும்பலி சொரியும் கல்** - பலிகளை யிடும் கல் நகர்ப்புறத்திருக்கும் நிலைகுறித்தது; **ஆரூர்...கல்** பாட்டுடைத் தலைவர் புகழைப் பரவியது.

கல்லோ மனமே - மனம் கல்போன்றதா? அற்றாயினன்றே காதலர் இவளது வருத்தம் எண்ணாது பிரிந்து இன்னும் வாராதுள்ளார் என்பதாம்; **கல்லோ** கல் என்று துணியாது ஓகாரத்தால் ஐயப்பாடு குறிக்கச் சொல்லியது தலைவரின் தண்ணளியும் காதல் மேன்மையும் முன் அறிந்த நிலையோடு மாறுபடாமைப் பொருட்டு. **சென்ற** - பிரிந்துசென்ற. **சொரிதல்** - மிகுதிகுறித்தது; **பலி சொரியும் கல்** என்றது இவள் உயிரினைப் பலியிட நிற்கும் நிலையின் குறிப்பு.

இப்பாட்டின்கண் தன்மை, உவமை, உருவகம், சிலேடை, தற்குறிப்பேற்றம், மாறுபடு புகழ்நிலை முதலிய பல அணிநயங்களோடு இரக்கம் முதலிய பல சுவைகளும் கலந்து காணவிளங்கும் தமிழ் நயம் கண்டு களிக்கத்தக்கது.

வெண்பா

மனமா லுறுதேமற் றென்செய்யும்? வாய்ந்த
கனமால் விடையுடையோன் கண்டத்—தினமாகித்
தோன்றினகார்; தோன்றிலதேர்; சோர்ந்தனசங் கூர்ந்தனபீர்
கான்றனநீர்; ஏந்திழையாள் கண். **2**

(இ-ள்) வாய்ந்த ... ... கார் - பொருந்திய பெரிய மால் விடையினையுடைய இறைவரது திருநீலகண்டத்தினைப் போலக் கார்தோன்றின; தோன்றில தேர் - காதலரது தேர்கள் வந்து தோன்றில; சோர்ந்தன ... ... கண் - மெலிவினாலே கைவளைகள் கழன்றன; பால்வடிந்தன; இழைகளை அணிந்த எமது தலைவியின் கண்கள் நீரினைச் சொரிந்தன; மனமால் ... ... செய்யும் - இவற்றுடன் பொருந்திய மனம் மயக்கத்தை யடையாமல் வேறென்ன செய்யவல்லது?

(வி-ரை) திணையும் துறையும் முன்கூறிய அவையே. கண்டத்தினமாகிக் கார்தோன்றின; தேர்தோன்றில; அதனால் சங்கு சோர்ந்தன; பீர் ஊர்ந்தன; கண் நீர்கான்றன; அற்றாக; மற்று மனம் மால் உறுதே மற்று என் செய்யும்? என்று கூட்டி முடிக்க.

மனம் மாலுறுதே மற்றென்செய்யும் - மனம் மால் உறும் என்றது உறுதி குறிக்க வினாவினாற் கூறினார்; "கற்றதனாலாய பயனென் கொல் ... ... தொழாஅரெனின்" என்புழிப்போல;

கனமால் ஒரு பொருட் பன்மொழி; மிகுதி குறித்தது; மிகப்பெரிய என்க: **கண்டத்து இனமாகிக் கார்தோன்றின** இனமாதல் - போலுதல்; கார் இறைவரது நீலகண்டம் போன்

றது என்பது. தோன்றின முதலிய வினை முற்றுக்களைத் தத்தம் எழுவாய்களுக்கு முன்வைத்தது விரைவும் உறுதியும் குறித்தற்கு.

தேர் தோன்றில என்று பன்மையிற் கூறியதனால் தலைவர் வரும்போது உடன் வரும் தேர்கள் பலவாம் என்பது குறிப்பு. இவ்வாறன்றி, **தோன்றிலது ஏர்** எனப்பிரித்துத் தலைவியினது இயல்பாகிய அழகு தோன்றிலது என்றலுமாம். **சங்கு** - வளை. **சோர்தல்** - கழலுதல்; வளை கழலுதல் கவலையினால் வரும் உடல் மெலிவு குறிக்கும். **பீர்** - பால்; **ஊர்தல்** - சுரத்தல். இஃது அன்பின்குறி. **கண்** - கண்கள்; **கான்றன** - சொரிந்தன.

கண்டத்து இனமாகிக் கார்தோன்றின மெய்யும் பயனும் பற்றிவந்த உவமம். கண்டத்து விடம்போன்று வருத்தம் செய்யும் என்பதும், ஆயினும்கொல்லாது கருணை பூப்ப நிற்பது என்பதும் குறிப்பு. கார் வரவு கண்டு இறைவரது திருநீலகண்டம் போன்றது என்ற நிலை, எங்கும் எப்பொருளிலும் இறைவர் காட்சியே கண்டிருக்கும் உள்ளப்பண்பு குறித்தது. மேலும் முன்னும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

இது பின் முடுகுச் சந்தவெண்பா. சந்தம் இரக்கத்தின் மிகுதி குறித்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை

கண்ணார் நுதலெந்தை காமரு கண்ட மெனவிருண்ட
விண்ணா லுருமொடு மேலது கீழது கொண்டல்விண்ட
மண்ணார் மலைமே லிளமயி லான்மட மானனைய
பெண்ணா மிவளினி யென்னாய்க் கழியும் பிரிந்துறைவே. 3

(இ-ள்) கண்ணார்.........இருண்ட - கண்பொருந்திய திரு நெற்றியினையுடைய எமது பெருமானது அழகிய கண்டத்தினைப் போலக் கருமையுடைய; விண்ணால்... ... ...மலைமேல் - விண்ணினிடத்து ஒலிக்கின்ற இடியுடனே மேனின்றதாகி இருந்து இப்போது கீழிறங்கிய மேகம் மழையினைப் பெய்த நிலவுலகின் விளங்கும் மலையின்மேல்; இளமயிலால்... ... ...இவள் - இள

மயில்போன்ற சாயலினுலே இளமான் போன்ற பெண்ணுவாள் இவளாம். இனி ... ... பிரிந்துறைவே - காதலரைப் பிரிந்துறைகின்ற இத்தன்மை; இனி யாதாகிக் கழியுமோ? (அறிகிலேன்).

(வி-ம) திணையும் துறையும் அவை.

கண்டமென இருண்டவிண்-கண்டம்போல நீலவானம். **ஆல் உரும்** - சத்திக்கின்ற இடி - **விண் ஆல்** - சத்தத்திற்கிடம் விண் என்பது; **மேலதுகீழது** - மேலதாயிருந்த நிலையினின்றும் கீழே இறங்கிப் பெய்த; மேகம் கீழிறங்கிப் பெய்தது என்பது வழக்கு. மேன்மையுடையதாயினும் பெண்வருத்தத்துக் கிடனுதலின் கீழ்மைப்பட்டது என்ற குறிப்பும் காண்க, **கீழது** - கீழதாய்ப்பெய்த; **மான்** நோக்கிற்கு உவமை. இனிப் பிரிந்துறைவு என்னுய்க் கழியும் என்க.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

உறைகழி யொள்வாள் மின்னி யுருமெனும்
அறைகுரன் முரச மார்ப்பக் கைபோய்
வெஞ்சிலை கோலி விரிதுளி யென்னும்
மின்சாந் துரந்தது வானே; நிலனே
5 கடிய வாகிய களவநன் மலரொடு
கொடிய வாகிய தளவமு மந்தண்
குலைமேம் பட்ட கோடலுங் கோபமோ
டலைமேம் பட்ட காந்தளு மிவற்றெடு
காயா வெந்துயர் தரு;மே லவரே!
10 பொங்கிரும் புரிசை போக்கற வளைஇக்
கங்குலும் பகலுங் காவன் மேவி
மாசறு வேந்தன் பாசறை யோரே
யானே, யின்னே
அலகி லாற்ற லருச்சுனற் கஞ்ஞான்
15 றுலவா நல்வர மருளிய வுத்தமன்
அந்த ணூரர் சிந்தித்து மகிழா
மயரிய மாக்களைப் போலத்
துயருழந் தழியக் கண்டுயி லாவே. 4

(இ-ள்) உறை... ... ...மின்னி - உறையினின்றும் உருவிய ஒள்ளிய வாளாக மின்னி; உரும்......ஆர்ப்ப - இடி சத்திக்கும்

குரலினையுடைய போர்முரசம் ஆக மிக்கு ஒலிக்க; கை போய்......கோலி - முற்றும் கைவினை தீர்ந்த வெவ்விய வில்லினை வளைத்து; விரிதுளி......வானே - விரிந்து செல்லும் துளிகளாகிய ஒளியுடைய அம்புகளைப் பொழிந்தது வானமே; நிலனே - நிலமோ எனின்; கடிய......தரும் - கடுமை யுடையனவாகிய நல்ல களவ மலர்களுடனே கொடியனவாகிய முல்லை மலர்களும், அழகிய கொத்துக்கள்மிக்க வெண்காந்தளும், கோபத்துடனே அலைத்தல் மிக்க செங்காந்தட் பூவும், ஆகிய இவற்றுடனே காய்ந்து வெவ்விய துன்பத்தினைத் தருவதாயிற்று; மேலவரே - மேம்பாடுடைய தலைவரோ; பொங்கிரும்... ...பாசறையோரே - மிகப்பெரிய காவல் மதில் இடையின்றி வளைத்து இரவும் பகலும் காவலைப் பொருத்திக் குற்றமில்லாத வேந்தனது பாசறையில் உள்ளாராகுவர்; யானே - யானோ; இன்னே - இஞ்ஞான்று; அலகில்......போல - அளவில்லாத வல்லமையினையுடைய அருச்சுனனுக்கு அந்நாளில் கெடாத நல்ல வரத்தினை ஈந்தருளிய உத்தமராகிய இறைவரது அழகிய தண்ணிய திருவாரூரினைச் சிந்தையிற்கொண்டு மகிழும் பேறில்லாது மயங்கிய மாக்களைப் போல; துயர்......துயிலாவே - துன்பப்பட்டு அழிகின்றதனாலே எனது கண்கள் துயிலாவாயின.

(வி-ரை) திணை - இரங்கற் பொருளின் வந்த நெய்தல். இது முல்லை சான்ற கற்பாயிற்று; அவன் கூறிய பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தலின் என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல் - பொ - அகத், சூ 14-உரை)

துறை - தலைவன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிய, அப்பிரிவாற்றுது கூதிர் கண்டு கவலையுற்றது. தலைவி கூற்று (தொல் - பொ - அகத், சூ 14-உரை)

வாள்மின்னி-வாளாக மின்னல்காட்டி; **உறைகழிவாள்** - உறையினின்றும் உருவிய வாள்; **உறுமெனும் முரசம்** - இடியாகிய முரசு: முரசு - போர்முரசு; **வாள்மின்னி, உறும் எனு முரசம்** உருவகம். **உரும்** - இடி; **ஆர்த்தல்** - மிக்கு ஒலித்தல்; **கை போதல்** - முற்றும் வல்லமையுடையதாதல்; **சிலை கோலி** - வில்லினை வளைத்து.

சிலே - வில். இங்கு இந்திரவில்; **மின்சரம்** - ஒளியுடைய அம்பு; **தூரத்தல்** - பெய்தல்; **வாள் - முரசு - சிலே - சரம்** - இவை போர்க்கருவிகள்; உறை......வானே - வானம் இவ்வாறு கார்கொண்டு எனது தனித்தநிலேகண்டு என்மேற் போர்தொடங்கிற்று என்பதாம். **வான்** - இங்கு வானிடம் என்ற பொருள்பட நின்றது.

நிலனே - வான் அவ்வாறு போர் தொடங்கிற்ருயின், எனது இருப்பிடமாய் என்னேத் தரிக்கவேண்டிய பொறுப்பினே யுடைய **நிலமோ** அந்நிலேக்குமாருகத் தானும் துயர்தருவதாயிற்று என்றபடி. ஏகாரம் இத்துணேயும் குறிப்பெச்சமாக உட்கொண்ட ஓகாரப்பொருளில்வந்தது. **கடியவாகிய களவம் கொடியவாகிய தளவம் - ஆகிய** - களவம், தளவம் என்ற இவற்றிற்குக் கடுமையும் கொடுமையும் இயல்பல்லவாயினும் இஞ்ஞான்று அத்தன்மைகளேக் கொள்ளலாயின என்றது. **களவம்** - களவுமலர்; **தளவம்** - முல்லேமலர்; இவையும் மேற்கூறும் கோடலும் காந்தளும் கார்க்குரியனவாய்ப் பிரிந்தார்க்குத் துன்பஞ் செய்வன; **முல்லே** - காமனது ஐந்து அம்புகளுள் ஒன்று.

குலே - கொத்து; குலேயாகப்பூத்து உயர்ந்த; **கோபம்** - இந்திரகோபம்; **அலே** - அலேத்தற்ருெழில்; **அலே** - நீரின் தொடர்பு என்றலுமாம். **கோபமொடு** - சினம் என்ற சிலேடைப் பொருளும் கொள்ளும் குறிப்புடன் நின்றது. **கோடல்** - வெண் காந்தள்; **காந்தள்** - இங்குச் செங்காந்தளேக் குறித்தது; **இவற்ருெடு** - இவற்றையே போர்க்கருவிகளாகக்கொண்டு.

கருத்துரை:— **வான்** - மின்வாள், உரும்முரசு, துளிச் சரம், சிலே என்ற இவற்ருெடு போர்செய்ய, **நிலம்** அதற்கு உதவியாகநின்று களவம், தளவம், கோடல், காந்தள் இவற்றைக் கருவிகளாகக்கொண்டு துன்பம் தருவதாயிற்று. இத்துன்பத்தை இல்லேயாகச்செய்யும் காதலரோ வேந்தன் பாசறையிடத்துள்ளார்; ஆதலின் யானே துயருழந்து கண்டுயிலாநிலேயள் ஆயினேன் என்றபடியாம்.

மேலவரே - ஏகாரம், துயர் தணிக்கவல்லவர் அவரே என்று தேற்றப்பொருளில்வந்தது; **மேலவர்** - தலைவர்; **காவன்மேவி** - காவல்செய்து; **மாசறுவேந்தன்** - பகைப்புலத்தால் நாட்டுக்கு நலிவு வாராமற் காக்கும் மன்னன்; வேந்தன் பாசறையோர் - என்றதனால் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவு உணர்த்தப்பட்டது.

நல்வரம் பாசுபதம் தந்த வரலாறு; **அலகிலாற்றல்** அருச்சுனன் - "வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால், நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேநினையும், பஞ்சவரிற் பார்த்தன்" (பிள்ளையார்தேவாரம், கோளிலி) **அஞ்ஞான்று** - பாரதப்போரின்கண். **உலவா** - மாற்றூர்படையினால் அழியாத; **மயரிய** - மயக்கங்கொண்ட; உணர்வற்ற "விடந்தனையயின்றன ரெனும்படி மயர்ந்து" (கந்தபு. திருவி. 80.); **மாக்கள்** - அறிவிழந்தமையால் மக்கள்நிலை நீங்கி மாக்களாயினர் என்பது குறிப்பு; **அழிய** - அழியும்படி.

வெண்பா

துயிலாநோ யாந்தோன்றத் தோன்றித்தீத் தோன்ற
மயிலால வந்ததான் மாதோ!—அயலாய
அண்டத்துக் கப்பாலா னந்திங்கட் கண்ணியான்
கண்டத்துக் கொப்பாய கார். 5

(இ-ள்) துயிலாநோய் யாம்தோன்ற - துயில்பெறாத நோயினிடத்து யாம் பட்டு வருந்தும்படி; தோன்றித்தீ......மாதோ - தோன்றி மலராகிய தீ தோன்றவும் மயில்கள் ஆடவும் வந்ததன்றே; அயலாய்......கண்ணியான் - இந்நிலவுலகிற்கப்புறத்தனவாகிய அண்டங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவரும் அழகிய மதியினைக் கண்ணியாகச் சூடியவரும் ஆகிய இறைவரது; கண்டத்துக்கு ஒப்பாய கார் - திருநீலகண்டத்தினுக்கு ஒப்பாகியமேகம்.

(வி-ரை) திணையும் துறையும் அவை.

கார்...வந்தது - என்று கூட்டுக; **நோய் யாம்தோன்ற** - நோயின்கண் யாம் வருந்த; நோயினைமேற்கொள்ள - என்றலுமாம்; **தோன்றி** - ஒருவகை மலர், செங்காந்தள்; **தீ** - நிறம்

குறித்தது. தீ என்றது வருத்தம் செய்தலும் குறிப்பு; இது கார்காலத்துப்பூப்பது. **மயில் ஆலுதல்** - மயில் ஆடுதல்; இது வும் கார்கால நிகழ்ச்சி; **ஆல்** - அசை; **மாதோ** - அவலமும் இரக்கமும் குறிப்புக்கொண்டது. **அயலாய** - அப்புறத்தன வாகிய; **அண்டம்** - சாதி ஒருமை - அண்டங்கள் எல்லாம்; **கண்டம்** - திருநீலகண்டம் - **கண்டத்துக்கு ஒப்பாய** என் றது விடம்போலத் துன்பஞ்செய்தற் குறிப்பு. கண்டம் விடத்தை உள்வைத்து மறைத்துத் தேவரைக்காத்தது போலவும் திங்களை முடிமேல்வைத்துக் காத்தது போலவும் யாமும் அபயம்பெற்று வாழ்வு பெறுவேம் என்பது குறிப்பு. மேற்பாட்டுப்பார்க்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

காரு முழக்கொடு மின்னொடு வந்தது; காதலர்தந்
தேருந் தெருவும் சிலம்பப் புகுந்தது; சில்வளைகள்
சோருஞ் சிலபல வங்கே நெரிந்தன துன்னருநஞ்
சாரு மிடற்றண்ண லாரூ ரனைய வணங்கினுக்கே. 6

(இ-ள்) காரும்......வந்தது - மேகமும் முழக்கத்தினோடும் மின்னலோடும்வந்தது; காதலர் தம்......புகுந்தது-காதலருடைய தேரும் தெருவுமுழுதும் சத்திக்கும்படி ஆரவாரத்துடன்வந்து புகுந்தது; துன்னரும்......அணங்கினுக்கே - அருகணைவதற்கு மரிய நஞ்சம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய பெருமையுடைய இறைவரது திருவாரூரினைப்போன்ற நலமுடைய பெண் இவ ளுக்கே; சில்வளைகள்......நெரிந்தன - சிறுவளைகள் சோர்ந்தவை பல அங்கே நெரிந்தன.

(வி-ரை) திணை அது. துறை பிரிந்ததலைவனது தேர்வரவு கண்டு தோழி மகிழ்தல். **காரும்** - இதுகாறும் துன்பஞ்செய்து வந்த காரும் என உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை; **காரும்......வந்தது** - முன்போலத் துன்பஞ்செய்ய எண்ணி வந்தது. ஆனால் காதலர் தேரும் உடன் வந்தமையால் ஏமாந்தது என்ற குறிப்பும் காண்க.

முழக்கொடு மின்னொடு - எண்ணும்மைகள் தொக்கன; **தேரும்** - காருடனே ஒருங்கே தேரும் என உம்மை எச்சம்மைவு

தெருவும் - *தெருமுழுதும், தெருளங்கும்;* **சிலம்ப** - *ஆரவாரிக்க;* **சில்வளைகள் சோரும் சிலபல** - *முன்னர்ச் சோரும் சிலவளைகள் பலவும் என்க;* **நெரிந்தன** - *மகிழ்ச்சியால் உடல் பூரித்தலின் வளைகள் நெரிந்தன;* **சில்வளை** - *சிறு வளையல்கள்;* **அங்கே** - *தேர்வரக்கேட்ட அத்துணையானே. தெருவும் சிலம்புதலால் தலைவியும் கேட்டறிந்தமை பெறவைத்தார்.*

அணங்கினுக்கே - **நெரிந்தன** - *என்று கூட்டுக;* **துன்னரும்** - *அணுகுதற்கும் அரிதாகிய;* **துன்னுதல்** - *அருகணைதல்;* **துன்னுதற்கும்** - *என உம்மை உயர்வு சிறப்பு;* **ஆர்தல்** - *நிறைதல்;* **அணங்கு** - *தெய்வப்பெண் போன்றவள்.*

நேரிசையாசிரியப்பா

அணங்குறை நெடுவரை யருமை பேணாது
மணங்கமழ் தெரியல் சூடி வைகலும்
விடுசுடர் நெடுவேல் முன்னடி விளக்காக்
கடுவிசைக் கான்யாற்று நெடுநீர் நீந்தி
யொருதனிப் பெயரும் பொழுதிற் புரிகுழல்
வானர மகளிர்நின் மல்வழங் ககலத்
தாணுக் காத லாகுவ ரென்று
புலவி யுள்ளமொடு பொருந்தாக் கண்ணள்
கலைபிணை திரியக் கையற வெய்தி
மெல்விர னெரித்து விம்மி வெய்துயிர்த்
தல்லியங் கோதை யழலுற் றுஅங்
கெல்லையி லிருந்துய ரெய்தினள்; புல்லார்
திரிபுர மெரிய வொருகணை தெரிந்த
அரிவை பாகத் தண்ண லாரூர்
வளமலி கமல வாண்முகத்
திளமயிற் சாய லேந்திழை தானே. 7

(இ-ள்) அணங்குறை......பொழுதில் - தெய்வப்பெண்கள் உறைகின்ற நீண்ட மலையின் வழியருமையினைப் பொருட்படுத்தாது, வாசம் வீசுகின்ற மாலையை அணிந்து, நாடோறும் ஒளி வீசும் நீண்டவேலினையே முன்வழிகாட்டும் விளக்காகக்கொண்டு,

கடிய விசையினையுடைய கான்யாற்றின் நீண்ட நீரினை நீந்திக் கடந்து, தானொருவனே தனியாகப் பெயர்ந்துவரும் காலத்தில்; புரிகுழல்......உள்ளமொடு - புரிந்த கூந்தலையுடைய தெய்வப் பெண்கள் உனது வலிமைபொருந்திய மார்பினிடத்துக்குறையாத காதலினை உடையாராகுவர் என்று காட்டிய புலவி பொருந்திய உள்ளத்தினோடும், பொருந்தாக்கண்ணள்......எய்தினள் - துயில் பெறாத கண்களையுடையவளாய் உடையானது கட்டுமாறத் துன்ப மடைந்து தன் மெல்லிய விரல்களை நெரித்து விம்மிப் பெருமூச்சு விட்டு அழகிய மலர்மாலை நெருப்பினை அடைந்தது போல அளவில்லாத பெருந்துன்பமடைந்தனள்; புல்லார்......தானே - பகைவருடைய முப்புரங்களும் எரியும்படி ஓர் அம்புகோத்த, அம்மைபாகத்திறைவரது திருவாரூரின்கண் வளம்மிகுந்த தாமரை போன்ற ஒளி விளங்கும் முகத்தினையும் இளமயில்போன்ற சாய லினையும் உடைய ஏந்திழையணிந்தபெண் இவளே.

(வி-ரை) **இணை** - ஊடற்கண்வந்த மருதத்திணை; **துறை** - கலவிகருதித் தலைவி புலத்தல் (திருக்கோவை. 366.) **அணங்கு** - தேவச்சாதிப்பெண். **வரை** - வரையின் வழி என்ற பொருள் தந்து நின்றது; **அருமை** - கடத்தற்கருமை. **வைகலும்** - நாடோறும் - இரவுவந்த தலைவனதொழுக்கம் குறித்தது; **முன் அடி விளக்கு** - அடிபெயர்த்தற்கு முன் ஒளிகாட்டும் விளக்காக; **வேல் - விளக்கா** - என்றதனால் இரவு இருளில் வந்ததும்; **தனிபெயரும்** - என்றதனால் வேறு துணையின்மையும்; **வேல்** - என்றதனால் அரியும் யானையும் முதலிய கொடுவிலங்குகள் திரியும் வழி என்றதும் குறிக்கப்பட்டன. **கடுவிசைக் கான்யாற்று நெடுநீர் நீந்தி** - கான்யாற்றின் பண்பும், கடத்தற்கு வேறு பரிசின்மையும், குறிக்கப்பெற்றன. **புரிகுழல் வானரமகளிர்** - கானில்வாழும் அரமகளிர்; **மல்வழங்கு அகலம்** - **மல்** வல் லமை; **மல்** - போர் என்றலுமாம்; **வழங்குதல்** - மிகுதிப்பாடு குறித்தது; **ஆனுக்காதலாகுவர்** - உனது ஒப்பற்ற வல்லமை கருதி உன்மேல் இச்சைகொள்வர்; **என்று** - என்று உட்கொண் டதனால்; என்றதொரு காரணங் கற்பித்துக்கொண்டு; **புலவி யுள்ளம்** - "அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகளும் ஓர் அமளிக்கட் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற் காரணமில்லையாகவுங்

காதல் கைம்மிகுதலால் நுண்ணியதோர் காரணமுளதாக உட்கொண்டு, அதனை அவன்மேலேற்றி அவள்புலத்தல்'' என்ற பரிமேலழகர் உரைக்கூற்றும், "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு'' (புலவி நுணுக்கம். 1.) என்ற திருக்குறட் கருத்தும், பிறவும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கன "வெவ்வாயுயிர்ப்பொடு விம்மிக்கலுழ்ந்து புலந்து நைந்தாள், இவ்வா றருள்பிறர்க் காகுமெனநினைந் தேந்திழையே'' (கோவை. 366.)

பொருந்தாக் கண்ணள் - துயில் பெருமையின் இமை மூடாத கண்களையுடையவளாகி; **கண்பொருந்துதல்** - துயிலுதல்; "என் கண்பொருந்தும் போழ்தத்துங் கைவிட நான் கடவேனோ'' (தேவா. பழனம்.) **கலைபிணைதிரிய** - கலை - துகில், பிணை - கட்டு, திரிதல் - அவிழ்தல் - மாறுதல்; **கையறவு** - செயலறுதல், துன்பம்; **விரனெரித்தல்** - துன்பத்தால் கைநெரித்தல்; **கோதை அழலுற்றுங்கு** - பூமாலை தீயிடைப்பட்டாற் போல, மெய்யும் வினையும் பற்றிவந்த உவமை; **கமலவாண் முகத்து** - முகம் வேறுபடாது கமலம்போன்றிருக்கும் என்றதனுற் புலவி உண்மைக்காரணம் பற்றாது கற்பித்துக்கொண்டதென்று குறித்தவாறு. **வானர மகளிர்** - சூரரமகளிர்; நீரர மகளிர் என்பாரும் இக்கூட்டத்தின் பகுப்பினர். **அரமகளிர்** - இயக்கர் கின்னரர் முதலிய தேவச்சாதிமகளிர் (அரமகளிர் - அமரர்மகளிர் என்பதன் விகாரம்போலும்).

வெண்பா

இழையார் வனமுலையீர்! ஈர்ந்தண் புனத்தின்
உழையாகப் போந்ததொன் றுண்டே—பிழையாச்சீர்
அம்மா னனலாடி யாரூர்க்கோ னன்றுரித்த
கைம்மானே ரன்ன களிறு. 8

(இ-ள்) இழையார் வனமுலையீர்! - இழைகள்பொருந்திய அழகிய முலையுடைய பெண்களே!; பிழையாச்சீர்......களிறு - கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய அம்மானும் அனலில் ஆடுபவரும் திருவாரூரரசரும் ஆகிய இறைவனுர் அக்காலத்தில் உரித்த

யானையினைப்போன்றதேயாகியதொரு களிறு; ஈர்ந்தண்...... உண்டே? - மிக்க குளிர்ச்சியையுடைய இப்புனத்தின்கண்ணே ஒன்று போந்ததுண்டோ? (உரைமின்).

(வி-ரை) **திணை** - பாலைக்கட் குறிஞ்சிமயங்கிவந்த திணை; **துறை** - மதியுடம்படுக்கும் வகையால் ஏழையரிருவருமிருந்த செவ்வியுள், வேழம்வினாஅய் வெற்பன் சென்றது என்னும் வேழம்வினாதற்றுறை.

இழை - அணிகள் - அழகிய இழைகளால் ஆக்கப்பட்ட துகில் என்றலுமாம்; **வனமுலையீர்** - இயற்கைப்புணர்ச்சியின்பின் பிரிந்த பின்னர் தலைவியும் பாங்கிமுதலிய ஆயமும் உடனிருந்த செவ்வியில் தலைவியை விளித்துக் கூறலியைபன்மையின் அவர் அனைவரையும் நோக்கிப் பொதுமையின் விளித்த பன்மை. **ஈர்ந்தண்** - ஒருபொருட்பன்மொழி - மிகுதிகுறித்தது; **உழையாக** - இப்பக்கமாக - "ஈங்கு......யானையுண் டோவரக் கண் டதுவே" (திருக்கோவை. 52.) **பிழையா** - என்றும் கெடாத - மாறுத - பிழைத்தல் இல்லாத; **கைம்மான்** - கையையுடைய விலங்கு - யானை; **நேர் அன்ன** - அதுவேபோன்ற; ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்புக்குறித்தது. ஒன்றுகளிறு போந்ததுண்டோ எனக்கூட்டுக.

கட்டளைக்கலித்துறை

களிறு வழங்க வழங்கா வதர்கதிர் வேறுணையா
வெளிறு விரவ வருதிகண் டாய்விண்ணி னின்றிழிந்த
பிளிறு குரற்கங்கை தாங்கிய பிஞ்ஞகன் பூங்கழன்மாட்
டொளிறு மணிக்கொடும் பூணிமை யோர்செல்லு மோங்கிருளே. 9

(இ-ள்) விண்ணினின்றிழிந்த......ஓங்கிருளே - வானத்தினின்றும் இறங்கிய மிக்க ஓசையினையுடைய கங்கையினைத்தாங்கிய இறைவரது மலர்போன்ற திருவடியின்கண் பொருந்தவைத்த விளக்கமுடைய மணிகளையுடைய வளைந்த அணிகளையுடைய தேவகணங்கள் சஞ்சரிக்கும் மிக்க இருள்பொதிந்த இரவிலே; களிறு......வருதிகண்டாய் - யானைகள் திரிதலாலே மக்கள்

செல்லவாகாத வழிகளில் கதிர்வேல்துணையாக அதன்வெளிச்சம் வீசவருதல் வேண்டா.

(வி-ரை) **திணை** அது; **துறை** தோழிகூற்று: இமுக்கம் பெரிதிரவுவரினென, அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது என்னும் ஏதங்கூறி மறுத்தற்றுறை; "முழங்கா ரரிமுரண் **வாரண வேட்டை** செய் மொய் யிருள்வாய் வழங்காவதரின் வழங் கென்றுமோ வின்றெம் வள்ளலையே" (திருக்கோவை. 157.)

வழங்க - வழங்குதலால் எனக் காரணப்பொருளில்வந்த வினையெச்சம்; **வெளிறு** - வெளிச்சம்; **வருதிகண்டாய்** - வருதல் வேண்டா "விடுதிகண்டாய்" (திருவா. நீத்தல்.); **பிளிறு குரல்** - யானையோசைபோன்ற மிக்க ஓசை; **ஒளிறு** - விளக்கம்; ஒளி; **பூங்கழன்மாட்டு ஒளிறு மணி......பூண்** - கழலிலே வணங்கிவழிபடுதலால் அங்குஇமைக்கின்ற மணிகளையுடையபூண்.

இமையோர்செல்லும் ஓங்கிருள் - தேவசாதியர் வழிபாடுகள்செய்யும் இரவுக்காலம் - நள்ளிரவும், நண்பகலும் தேவர்கள் வழிபடும் காலங்கள் எனப்படும். "கதிரவனுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையினுச்சி, யதிர்தரு மோசை யைந்தும்" (கண்ணப்பர் புராணம். 101.) இந்நேரங்களில் மக்கள்வழியிடை வழங்கலாகாது என்னும் வழக்கு இது குறித்தது. **ஓங்கிருள்** - மிகச்செறிந்த இருளுடைய இரவு; **இருள்** - அதனையுடைய இராப்போதுக்காகியது.

நேரிசையாசிரியப்பா

இருள்புரி கூந்தலு மெழினலஞ் சிதைந்தது;
மருள்புரி வண்டலறை மாலையும் பரிந்தது;
ஒண்ணுதற் றிலகமு மழிந்தது; கண்ணும்
மைந்நிற மொழிந்து செந்நிற மெய்தி
5 யுள்ளறி கொடுமை யுரைப்ப போன்றன;
சேதகம் பரந்தது செவ்வாய்; மேதகு
குழைகெழு திருமுகம் வியர்ப்புள் ளுறுத்தி
யிழைகெழு கொங்கையு மின்சாந் தழீஇக்
கலையுந் துகிலு நிலையிற் கலங்கி

10 யென்னிது விளைந்த வாறென மற்றி
தன்னது மறிகில மியாமே; செறிபொழில்
அருகுடை யாரூ ரமர்ந்துறை யமுதன்
முருகுவிரி தெரியன் முக்கண் மூர்த்தி
மராமரச் சோலைச் சிராமலைச் சாரற்
15 சுரும்பிவர் நறும்போது கொய்யப்
பெருஞ்செறு வனத்தில்யான் பிரிந்தஇப் பொழுதே. 10

(இ-ள்) இருள்......சிதைந்தது - இருளைச்செய்கிற கூந்தலும் தனது அழகிய நலமாகிய தன்மை சிதைந்தது; மருள்...... அழிந்தது - மருள்பாடி வண்டுகள் முரலுதற்கிடமாகிய மாலையும் நிலையழிந்தது; ஒள்ளியநெற்றியில் தீட்டிய திலதமும் அழிந்தது; கண்ணும்......போன்றன - கண்களும் கரியநிறத்தினை நீங்கிச் செந்நிறம்பொருந்தி உள்ளே தாம் அறிந்த கொடுமையினை வெளிப்பட எடுத்து உரைப்பன போன்றன; சேதகம்......செவ்வாய் - இயல்பிற் சிவந்த வாயிதழ்கள் மிக்க சிவப்பினைப் பாவப்பெற்றன; மேதகு......உள்ளுறுத்தி - மேம்பாடுடைய குழைகள் விளங்கும் திருமுகம் வியர்வினை உட்கொண்டு விளங்கி; இழைகெழு...... அழீஇ - அணிகள் அணிந்த கொங்கையும் மேற்பூசிய இனிய சந்தனப்பூச்சு அழிந்து; கலையும்......கலங்கி - கலையும் துகிலும் தம்நிலையினின்றும் பிறழ்ந்து; என்னிது......யாமே - எதனால் இவ்வாறு விளைந்தது என ஆராய்ந்தபோது இதனை இன்னதென நாம் அறிகின்றிலோம்; செறிபொழில்......சாரல் - செறிந்த பொழில்கள் அருகிலே சூழ்ந்த திருவாரூரின்கண் விரும்பி எழுந்தருளிய அமுதம்போன்றவராகிய மணம் விரிந்து கமழும் மாலையினை அணிந்த முக்கண்களையுடைய மூர்த்தியினது மராமரங்கள் அடர்ந்த திருச்சிராமலையின் சாரலில்; சுரும்பு......பொழுதே - வண்டுகள் மொய்க்கும் நறியபூக்களைக் கொய்வதன் பொருட்டுப் பெரிய செறிந்த வனத்திலே நான் இவளைப் பிரிந்ததாகிய இப் பொழுதிலே.

(வி-ரை) திணை - குறிஞ்சி - துறை - இயற்கைப்புணர்ச்சியின்பின் தோழிநாடிய கூற்று.

இருள்புரி - கரிய; **மருள்** - மருட்பாட்டு; **கண்ணும்......** **எய்தி** - **மை** - கண்ணுக்குத்தீட்டும் மை; **செந்நிறமெய்துதல்** - புணர்ச்சியின்பின் கண் சிவத்தல் இயல்பு; **உள்ளறிகொடுமை உரைப்பபோன்றன** - உள்ளறிதல் - அகநிகழ்ச்சியால் உள்ளே அறியப்படுதல்; **கொடுமை** - கண் சிவத்தற்குக் காரணம் சினம் முதலிய கொடிய இராசதம்பற்றிய நிகழ்ச்சிகளேயாதற்குறிப்பு; **போன்றன** - மெய்யும் வினையும்பற்றிவந்த உவமை; **சேதகம்** - விளர்த்தற் சிவப்பு; **பரத்தல்** - பரவுதல் - மிகுதல்; **உள்ளுறுத்தி** - உட்கொண்டு; **நிலையிற் கலங்குதல்** - பிறழ்தல்; **யாமே** - ஆயத்தை உள்ளிட்ட பன்மை; **சிராமலைச்சாரல்** - கூடல்நிகழ்தற் றன்மை குறிஞ்சித் திணைக்குரித்தாகிய நிலங்குறிக்கப்பட்டது. மேல்வரும் பாட்டுங்காண்க. **சிராமலை** - தலைமையாகிய மலை என்றலுமாம்.

நறும்போது கொய்ய......பிரிந்ததிப்பொழுதே இயற் கைப்புணர்சி நிகழ்தற்கேதுவாய்த் தலைவி ஆயத்திற்பிரிந்து தனி சேறற்குரிய நிமித்தம் கூறியவாறு "அவள் ஆயங்களும் பொழி லிடம்புகுதலும் விளையாட்டு விருப்பினாற்பிரியும்; என்னை, பிரியுமா றென்னெனின், ஒருவர் ஒருவரின்முன்னர்த் தழைவிழையத் தக் கன தொடுத்துமென்றுங், கண்ணி தண்ணறு நாற்றத்தனசெய்து மென்றும், **போதுமேதக்கன கொய்துமென்றும்** மயிலொடு மாறுடுதுமென்றுங், குயிலொடு மாறுகூவுதுமென்றும், அருவி யாடி யஞ்சுனைகுடைதுமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊச லாடுதுமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளார் இப்பாலுள்ளார் கொல்லோ வென்றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்றும், இவ்வகை நினைத்துப் பிரியவென்பது" என்றுவரும் இறையனாரகப் பொருள் உரை (2-சூத்)யும் பிறவும் பார்க்க; **யான்** - பிரியாததோழியாகிய யான்; **இப்பொழுதே** - ஏகாரம் தேற்றம்; **பிரிந்தது** - பிரிந்ததாகிய; **இப்பொழுதே......** சிதைந்தது என்பது முதலாகக்கூட்டிக்கொள்க.

கூந்தல் நலம் சிதைதல், மாலைபரிதல், திலகம் அழிதல், கண் சிவத்தல், வாய்விளர்த்தல், முகம்வியர்த்தல், சாந்தழிதல், கலை நிலைகலங்குதல் என்ற இவை புணர்ச்சிகாரணமாகத் தலைவியின் பாற் காணும் வேறுபாடுகள். "கருங்கண் சிவப்பக் கனிவாய்

விளர்ப்பக் கண்ணாரளிபின், வருங்கண் மலைமலர் சூட்டவற்றோ மற்றவ் வான்சுனையே" (திருக்கோவை. 70.)

வெண்பா

பொழுது கழிந்தாலும் பூம்புனங்காத் தெள்கி
எழுது கொடியிடையாய்! ஏகான்—றொழுதமரர்
முன்னஞ்சேர் மொய்கழலான் முக்கணா னான்மறையான்
மன்னுஞ்சேய் போலொருவன் வந்து. 11

(இ-ள்) எழுது கொடியிடையாய்! - ஓவியத்துள் எழுதும் கொடிபோன்ற இடையினையுடையவளே!; தொழுதமரர்...... வந்து - விண்ணோர்கள் தொழுது மனத்துள்வைக்கும் மொய்க்கும் கழலினை அணிந்த பாதத்தை உடையவரும், முக்கண்ணரும், நான்மறைகளைச் சொன்னவரும் ஆகிய இறைவரது நிலைபெற்ற சேயாகிய முருகன்போன்ற ஒருவன்வந்து; பொழுது......எள்கி - பொழுதுகழிந்து மாலைக்காலம் முடுகினாலும் நமது பூம்புனத்தைக் காத்துநின்ற அதனைவிடுத்து; ஏகான் - அகலமாட்டான்.

(வி-ரை) **திணை** கூடனிமித்தமாகிய குறிஞ்சி. **துறை** - தோழி தலைவிக்கு மென்மொழியாற்கூறிக் குறைநயப்பித்தல். "புலியூர்ப், புரிசேர்சடையோன் புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொலென்னத், தெரியேமுரையான் பிரியா னொருவனித் தேம் புனமே" (திருக்கோவை. 83.)

பொழுதுகழிந்நாலும் - ஏகான் என்று கூட்டுக; **காத்து** - காத்துநிற்பதையன்றி; **எள்கிப்போதல்** - பயனற்ற இக்காவல் வேண்டுவதின்று என்று இகழ்ந்து அகலுதல்; **எழுது கொடியிடை** - ஓவியத்தில் எழுதும் கொடிபோன்ற இடை; "சித்திரத்திலலர்ந்த செந்தாமரை" என்பது கம்பன்பாட்டு; **முன்னம்** - மனம்; **முன்னம் சேர்தல்** - மனத்துள்வைத்து அழுந்த எண்ணுதல்; **நான்மறையான்** - மறைகளாற் பேசப் பட்டவன், மறையின்பொருளாவான் என்றலுமாம். **மன்னுஞ் சேய்** - என்றும் கழியா இளமையுடைய முருகன்; **சேய்** - முருகன்.

கட்டளைக்கலித்துறை

வந்தா ரெதிர்சென்று நின்றேன் கிடந்தவண் டார்தழைகள்
தந்தா ரவையொன்று மாற்றகில் லேன்றக்கன் வேள்விசெற்ற
செந்தா மரைவண்ணன் றீர்த்தச் சடையன் சிராமலைவாய்க்
கொந்தார் பொழிலணி நந்தா வனஞ்சூழ் குளிர்புனத்தே. 12

(இ-ள்) *தக்கன்......குளிர்புனத்தே - தக்கனது வேள்வியினை அழித்த செந்தாமரைபோன்ற திருமேனிவண்ணத்தினையுடையவரும் கங்கைத்தீர்த்தம் தங்கும் சடையினையுடையவருமாகிய இறைவரது சிராமலையினிடத்துப் பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த பொழிலில் நந்தாவனத்தினாற் சூழப்பட்ட குளிர்ந்த புனத்தின்கண்ணே; வந்தார்......நின்றேன் - வந்த அவரது எதிரிலேசென்று நின்றேன்; கிடந்த......தந்தார் - தங்கிக்கிடந்த வண்டுகள்நிறைந்த பூந்தழையினைத் தந்தார்; அவை ஒன்றும் ஆற்றகில்லேன் - அவற்றை யொருசிறிதும் நான் ஏற்கவில்லை.*

(வி-ரை) **இணை** *கூடனிமித்தத்தை உட்கொண்ட குறிஞ்சி.* **துறை** - *தழை ஏற்க மறுத்த தோழி தலைவிக்குக் கூறியது.*

குளிர்புனத்தே - வந்தாரெதிர் சென்று *என்றுகூட்டுக.* **கிடந்த வண்டார்** - *தங்கியவண்டுகள் நிறைந்த;* **கிடந்த** - *மொய்த்துக்கிடந்த;* **தழைகள்** - *தலைவன் தனது கருத்தினைத் தலைவிபால் ஏற்பிக்கக் கையுறையாகத் தரும் பூங்கொத்துக்கள்; இது தோழியின்மூலம் தருவது மரபு.* **அவை** - *அவற்றை;* **ஒன்றும்** - *ஒருசிறிதும்;* **ஆற்றகில்லேன்** - *ஏற்றல்பொருந்தேன்; ஏற்றலைச்செய்யமாட்டேன்;* **ஆற்றல்** - *ஏற்கும்செயலைச் செய்தல் என்ற பொருளில்வந்தது.* **கில்** - *ஆற்றலுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்; ஏற்காது மறுத்துவிட்டேன். ஆற்றகில்லாமைக்குக் காரணம் தலைவியின் குறிப்பறிந்தன்றி ஏற்றல் கூடாமையாலாயது. இக்கூற்றுத் தலைவியின் குறிப்பறிதற்குச் சொல்லியது என்று உணர்க.*

சிராமலை - *கூடல்நிகழ்தற்குரிய குறிஞ்சித்திணைபற்றிய நிலம் குறித்தது; முன்பாட்டுப் பார்க்க;* **பொழிலணி......புனத்**

தகத்தே - பொழிலும், அதனடுவுள் நந்தாவனமும், அதனடுவுள் குளிர்புனமுமாம் என்றபடி. **அவைஒன்றும் மாற்றகில்லேன்** என்றுபிரித்து முன்கூறியபடிக்கன்றித், தழைமறுத்தற்கு இதுகாறும் ஒவ்வோர் பொய்சொல்லி மறுத்தவாறு இன்று, இவரது நோக்கங்கண்டபின் மறுத்தற்குப் பொய்சொல்லுநெறி அறியகில்லேன் என்றுரைத்தலுமாம். குறிப்பறிதல் என்ற துறை விளக்கத்தில் பேராசிரியர் உரைத்தவை பார்க்க. "அறியேன் சொல்லு மீடவற்கே" (கோவை. 111.) **வந்தார் எதிர்சென்று நின்றேன்** - **வந்தார்** - முன் பலமுறையும் வந்தவர். யானை எதிர்ந்தபோதுவந்து முன் அதனைக்கடிந்து மீட்டவர் என்ற குறிப்பும் காண்க. **வந்தார் தந்தார்** என்ற சிறப்புப்பன்மைக் குறிப்புமது.

நேரிசையாசிரியப்பா

புனமயிற் சாயற் பூங்குழன் மடந்தை
மனைமலி செல்வ மகிழா ளாகி
ஏதில னொருவன் காதல னாக
விடுசுடர் நடுவுநின் றடுதலி னிழலும்
5 **அடியகத் தொளிக்கு மாரழற் கானத்து**
வெவ்வினை வேடர் துடிக்குரல் வெரீஇ
மெய்விதி ரெறியுஞ் செவ்வித் தாகி
முள்ளிலை யீந்து முளிதா ளிலவமும்
வெள்ளிலும் பரந்த வெள்ளிடை மருங்கிற்
10 **கடுங்குரற் கதநாய் நெடுந்தொடர் பிணித்துப்**
பாசந் தின்ற தேய்கா லும்பர்
மரையதண் மேய்ந்த மயிர்ப்புன் குரம்பை
விரிநரைக் கூந்தல் வெள்வாய் மறத்தியர்
விருந்தா யினள்கொ! லுனே திருந்தாக்
15 **கூற்றெனப் பெயரிய கொடுந்தொழி லொருவன்**
ஆற்றல் செற்ற வண்ண லாரூர்ச்
செய்வளர் கமலச் சீறடிக்
கொவ்வைச் செவ்வாய்க் குயின்மொழிக் கொடியே. 13

(இ-ள்) புனமயில்......மகிழாளாகி-புனத்தின் கண்வாழும் மயில் போன்ற சாயலினையும் பூங்குழலினையும் உடைய எனது

மடந்தையாகிய மகள் மனையில் மலிந்துகிடக்கும் செல்வங்களில் மகிழ்ச்சி யில்லாதவளாய்; ஏதிலன்......ஆக - தொடர்பில்லாத அன்னியன் ஒருவனைத் தன் காதலனாகக்கொண்டு; விடுசுடர்...... கானத்து - வீசும் சுடரினையுடைய கதிரவன் வானஉச்சியில்நின்று வெயில்காய்தலின் தன் நிழலும் அடியின்கீழ் ஒளிக்கும்படி நிறைந்த வெப்பமுடைய கானத்திலே; வெவ்வினை......வெரீஇ - கொடிய கொலைத்தொழில் பயிலும் வேடர்களது துடியின் ஓசைக்கு அஞ்சி; மெய்......ஆகி - உடல்நடுங்கும் தன்மையினை உடையதாகி; முள்ளிலை......குரம்பை - முள்ளையுடைய ஈந்தும், முள்பொருந்திய தாளையுடைய இலவமும், விளாவும் பரந்த வெளியிடத்தின் பக்கத்தில் கடிய குரலினையும், சினத்தையும் உடைய வேட்டைநாயினை நீண்டகயிற்றிற்கட்டி, தேய்ந்தகாலின் மீது மான்றோலினால் வேயப்பட்ட மயிர்மூடிய சிறியகுடிசையில்; விரிநரை......விருந்தாயினள்கொல் - விரிந்த நரைத்த கூந்தலையும் வெள்ளியவாயினையும் உடைய மறத்தியருக்கு விருந்தாக ஆயினளோ?; திருந்தார்......ஆரூர் - (சிவனன்பில்) திருந்தாதார்க்குக் கூற்றுவன் எனப் பெயர்பெற்ற கொடுந்தொழிலினை யுடைய இயமனது ஆற்றலினை அழித்த அண்ணலது திருவாரூரில்; சேய்வளர்......கொடியேதானே - வயல்களில் வளரும் கமலம் போன்ற சிறிய அடியினையும் கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயினையும் குயில்போன்ற மொழியினையும் உடைய எனது கொடிபோன்ற அவள் தானாகவே.

(வி-ரை) **திணை** - உடன்போக்கினை உட்கொண்ட பாலை; **துறை** - மகள் காதலனுடன் போனமை கேட்டு நற்றாய் வருந்துதல்; **மனைமலி செல்வ மகிழாளாகி** - எனது மனையில் மலிந்த செல்வங்களில் மகிழ்ச்சிபெறாது; காதலனது சேர்வு இச் செல்வங்களையும் பொருட்படுத்தாது கீழ்ப்படுத்தி மேலோங்கியது என்பது.

ஏதிலன்...... ஆக - ஏதிலன் - காதல் ஒன்றொழிய வேறு ஒரு தொடர்பும் இல்லாத அன்னியன்; **காதலன்** என்றது அக் குறிப்புடையது. **ஆக** - ஆயினமையின் - ஆதல் காரணமாக; **விடுசுடர்** - கதிரவன்; **நடுவுநின்று** - வானவீதியின் உச்சியில்

நின்று; **அடுதல்** - எரித்தல்; **உச்சிப்போது** - நண்பகற்பொழுது குறித்தது; **நிழலும் அடியகத்து ஒளிக்கும் ஆரழல்** - உச்சிப் போதில் தன்னிழல் தன்னடியுள் அடங்கும் இயல்புகுறித்தது; இதனைக் குளிர்ச்சிதரும் நிழலும் தனக்கு ஒரு ஒளிக்குமிடம் வேண்டி அடியின்கீழ் ஒளிக்கும்படி வீசும் வெம்மை என்று தற்குறிப்பேற்ற அணிநயம்படக் கூறினது கவிநயம்; **நிழலும்** - குளிர்ச்சிசெய்யும் நிழலும் என உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

கானத்து - வெள்ளிடை மருங்கில் - புன்குரம்பை என்று கூட்டுக; **வெவ்வினை** - வேட்டையாகிய கொலைத் தொழில்; **துடி** - வேட்டையில் மாஎழுப்பவும் மற்றும் ஒலிக்கும் துடிகள். "மொய்குரற் றுடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழக் கைவிளித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினர்கள் கானெலாம்" (726) (கண் - புராணம்) **மெய்விதிர் எறிதல்** - உடல் நடுக்குறுதல்; **முள் இலை ஈந்து** - இலையில் முள் உள்ள ஈந்து; **முளிதாள்** - தாளில் முள் உடைய - **வெள்ளில்** - விளா; **பாசம்** - கயிறு; **பாசம் தின்ற** - கயிற்றினுற்றின்னப்பட்டதனுலே - **தேய்கால்** - தேய்ந்தகால்; **மரை அதள்** - மான்றோல்; **மயிர்** - வேய்தற் குரிய மயிர்; **புன்குரம்பை** - சிறுகுடில்; **வெள்வாய்** - வெள்ளிலை முதலிய பண்டம் தின்னுத வெளியவாய்.

மறத்தியர் - பாலைநிலமகளிர்; **மறத்தியர் விருந்தாதல்** - கானலில் வேறுமக்கள் இல்லாமையின் அவர்பாற்சென்று அவர் களால் உபசரிக்கப்படுதல்; **செய்** என்பது **சேய்** முதல் நீண்டு திரிந்துநின்றது; **கொடியேதானே மறத்தியர் விருந்தாயினள் கொல்** என்று கூட்டுக; மடந்தை - **கொடியே** - **தானே** - மகிழாளாகிச் - காதலனுகக் - கானத்துக் - குரம்பை(க்கண்) - மறத்தியர் - விருந்தாயினள் கொல்! என்று தொடர்புபடுத்தி உரைத்துக்கொள்க.

வெண்பா

கொடியேர் நுடங்கிடையாள் கொய்தாரான் பின்னே
அடியா னடந்தடைந்தா ளாக—பொடியாக
நண்ணருர் மூன்றெரித்த நாகஞ்சேர் திண்சிலையான்
தண்ணருர் சூழ்ந்த தடம். 14

(இ-ள்) பொடியாக......தடம் - பொடியாகும்படி பகைவர்களுடைய மூன்று ஊர்களையும் எரித்த, மலையாகிய திண்ணிய வில்லை உடையவரது குளிர்ந்த திருவாரூரினைச்சூழ்ந்த தடத்தினை; கொடியேர்......ஆக - கொடிபோன்ற அழகிய நுடங்கிய இடையினையுடைய என் பெண்கொடி தழைத்த மாலையினை உடையவன் பின்னே காலால்நடந்து அடைந்தாளாகுக.

(வி-ரை) **திணையும் துறையும்** அவை.

இடையாள் - நடந்து - தடம் அடைந்தாளாக என்று கூட்டுக; **ஆக** - ஆகுக என்று வாழ்த்தியதாம், வியங்கோள் வினைமுற்று; **அடியால் நடந்து** - கானத்தில் நடந்தறியாளாதலின் அவ்வருத்தம் தன்பால்தோன்றத் தாய் வருந்திக்கூறியது; **நண்ணார்** - பகைவர்; **நாகம்** - மலை, மேரு; **சிலை** - வில், மேருவாகிய வில்லையுடையவர்; **தடம்** - குளிர்ந்த இடம் என்ற பொருளில்வந்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை

தடப்பாற் புனற்சடைச் சங்கரன் றண்மதி போன்முகத்து
மடப்பான் மடந்தை மலரணைச் சேக்கையிற் பாசம்பிரீஇ
இடப்பாற் றிரியில் வெருவு மிருஞ்சுரஞ் சென்றனளாம்
படப்பா லனவல்ல வாற்றமி யேன்றையல் பட்டனவே. 15

(இ-ள்) தடம்பால்......மடந்தை - தடம்போன்ற கங்கைப் புனலை ஏற்றுவைத்த சடையினையுடைய சங்கரனார் சிரத்திற்சூடிய குளிர்ந்தமதியினைப்போன்ற முகத்தினையுடைய மடவியமடந்தை; மலரணை......வெருவும் - மலர்பரப்பிய அணையுடைய படுக்கையில் தொடர்ந்திருந்த அணையலினின்றும் பிரிந்து இடப்பக்கத்துத் திரும்பினும் வெருவுதல் கொள்ளும் தன்மையுடையவள்; இருஞ்சுரம் சென்றனளாம் - கொடிய சுரத்தினிடைச்சென்றனளாகும்; படப்பாலன......பட்டனவே - தமியனேனுடைய மகள் பட்ட துன்பங்கள் அவள் படும் தகுதியுடையனவல்ல.

(வி-ரை) **திணையும் துறையும்** அவை.

நடம்பால் புனல் - பெருந்தடத்தின் தன்மைகொண்ட பெரியநீர்; புனல் - இங்குக் கங்கையைக் குறித்தது. **சங்கரன் தண்மதி** - இறைவர் சூடிய குளிர்ந்தமதி. **மடப்பால்** - மடம் கொண்ட; மடமை பெண்மைக்குண நான்கனுள் ஒன்று; அறிந்தும் அறியாள் போன்றிருத்தல்; **மடந்தை** - பெண்; பொதுமை குறித்தது. **மலரணை......வெருவும்** - மலர் அணையில் தோழியுடனேயும் அல்லது தாயுடனேயும் சேர்ந்து உறங்கும்போது வலமிடம் மாறித் துயில நேர்ந்தபோதும் அச்சங்கொள்ளும். **சென்றனளாம்** - சுரம்போக்குக் கருதலளவையால் அறிய வந்தமையால் **ஆம்** என்றாள். **பட்டனவே - படப்பாலன அல்ல** - என்று கூட்டுக. **பட்டன** - சென்றனளாமாயின் பட்டன என்று நான் கருதவந்த இத்துன்பங்கள்.

நேரிசையாசிரியப்பா

பட்டோர் பெயரு மாற்றலு மெழுதி
நட்ட கல்லு மூதூர் நத்தமும்
பரன்முரம் பதரு மல்லது படுமழை
வரன்முறை யறியா வல்வெயிற் கானத்துத்
5 தேனிவர் கோதை செல்ல, மானினம்
அஞ்சி லோதி நோக்கிற் கழிந்து
நெஞ்செரி வுடைமையின் விலக்காது விடுக;
கொங்கைக் கழிந்து குன்றிடை யடைந்த
கொங்கிவர் கோங்கமுஞ் செலவுடன் படுக;
10 மென்றோட் குடைந்து வெயினிலை நின்ற
குன்ற வேய்களுங் கூற்றடைந் தொழிக;
மாயிருங் கடற்றிடை வைக லாயிரம்
பாவையை வளர்ப்போய்! நீநனி பாவையை
விலக்காது பிழைத்தனை மாதோ! நலத்தகும்
15 அலைபுன லாரு ரமர்ந்துறை யமுதன்
கலையமர் கையன் கண்ணுத லெந்தை
தொங்கலஞ் சடைமுடிக் கணிந்த
கொங்கலர் கண்ணி யாயின குரவே. 16

(இ-ள்) நலத்தகும்......குரவே-நன்மைதரும் தன்மை வாய்ந்த அலைகளையுடைய நீர்நிறைந்த திருவாரூரின்கண் விரும்பி

வீற்றிருக்கும் அமுதுபோல்பவர்; மான்கன்று தங்கிய கையினை யுடையவர்; கண்ணுதல்; எந்தை: ஆகிய இறைவரது நீண்டு வளர்ந்த அழகிய சடைமுடியினுக்குச் சூட்டிய மணமுடைய மலர்முடி மாலையாகிய குராவே!; பட்டோர்......செல்ல-இறந்து பட்டோருடைய பெயரினையும் வல்லமைகளையும் எழுதி நட்ட நடுகற்களும், பழவூர்ப் பொதுநத்தமும், பரல்களையுடைய முரம் பினது வழிகளும் காணஉள்ளனவேயன்றிப் படுகின்ற மழை யானது பருவத்திலே வரன்முறை வீழ்தல் அறியப்படாத வலிய வெயில் சுடும் கானத்திலே தேன்வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலை யணிந்த என்மகள் போக; (அதுகண்டும்) மானினம்......விலக் காது விடுக-மான் கூட்டங்கள் அழகிய கூந்தலையுடைய அவளது பார்வைக்குத் தோற்றுப்போதலினால் மனநோயுடைமையாலே அவளைச் செல்லற்க என்று விலக்காமல் விடுக; கொங்கைக்கு ......உடன்படுக-கொங்கைகளுக்குத் தோற்றுக் குன்றிடைச் சென்ற மணமுடைய கோங்கங்களும் அவள் செல்வதற்கு உடன் பட்டமைக; மென்றோட்கு......ஒழிக-மெல்லிய தோள்களுக் குத்தோற்று மனமுடைந்து வெயிலில் நிலைநின்ற மலைமூங்கில் களும் வாய்ப்பேச்சு அடங்கி ஒழிக, மாயிருங்...... மாதோ!- பெரிய அகன்ற பாலையினிடத்திலே நித்தம் ஆயிரம் பாவைகளை வளர்க்கும் நீ எனது பாவையைச் செவ்விதின் விலக்காது பிழை பட்டனை அந்தோ!

(வி-ரை) **திணை** அது. **துறை** குரவொடு வருந்தல்: (திருக்கோவையார் 241)

பட்டோர்......நட்டகல் இதனை **நடுகல்** என்ப; கன்னடு தல் என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலையுள் பொதுவியற் படலத்துக் கூறப்படும். "அவன் பெயர் கன்மிசைப்பொறித்துக், கவின்பெறக் கன்னட்டின்று"; போரில் இறந்த வீரர்க்கேயன்றி மற்றும் புகழுடைய ஏனையோர்க்கும் இவ்வாறு பெயரும் புகழும் எழுதி ஈமப்புறங்காட்டில் கல் நடுதல் முன்னுள்முதல் இந்நாட்டு மரபுகளுள் ஒன்று "கன்னின்றான்" முதலிய வழக்குக்கள் காண்க. **மூதூர் நத்தம்**-பழைய ஊர் இருந்து அழிந்துபோன இடம். **பரன்முரம்பு அதர்**-பரல்களையுடையதாகிக் காலில் உறுத்தும் மேட்டு நிலம் உடைய வழி. **அதர்**-வழி-பாதை.

படுமழை வரன்முறை அறியா-படுதல்-உண்டாதல்; தாவரம் உண்டாதற்குக் கருவியாதல்; **வரன் முறை** - உரிய பருவத்தில் வருதல். **அஞ்சில் ஓதி** - அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண். ஓதி - கூந்தல்; அதனையுடைய பெண்ணுக்காகியது. **நோக்கிற்கழிந்து** - நோக்கு - கண்; கண்ணின் அழகிய தன்மைக்குத் தோற்றுப்போதலின். **நெஞ்சு எரிவு** - மனம் எரிதல்; இதுவும் மேல் 'கொங்கைக்கு......அடைந்த'', "குன்றிடையடைந்த'', "தோட்குடைந்து வெயினிலை நின்ற'' என்பவையும் தற்குறிப்பேற்றவணி;

அழிந்து - உடைந்து என்பனவும் அழிதலால் - உடைதலால் என்று காரணங்குறித்தன. வனப்பினிற் கீழாதல் என்ற பொருளில் வந்தன. **கொங்கு இவர்** - மணம் வீசும்; **செலவு** - செல்லுதலை. **உடன்படுதல்** - சம்மதித்து வாளா இருத்தல். **கூற்றடைந்து** - **கூற்று** - சொல்; **அடைந்து** - ஒழிந்து. **குன்றிடை யடைதல்** - **வெயினிலை நின்றல்** - ஒளித்தல். நாணி வெயிலின் நின்றல் என்ற குறிப்பும் தருவன. **கடறு** - பாலைநிலம். **ஆயிரம் பாவை** - குராவின் மலர்கள் ஒவ்வொன்றும் கூத்தாடும் பாவைபோன்றிருத்தலின் **பாவை** என்றார். இவை கொத்தாக மிகுதியாய்ப் பூத்தலின் ஆயிரம் என்றார். **ஆயிரம்** எண்குறியாது மிகுதி குறித்தது. "ஆயிரந்தாமரை போலு மாயிரஞ்சேவடியானும்'' (அரசு - ஆரூர் - காந்தாரம்-8) "குரவம்பாவை முருகமர் சோலைக் குற்றாலம்'' (பிள் - தேவா); **பாவையை** - பெண்ணை; பாவைபோன்றாளைப் பாவை என்றது உவமையாகுபெயர்; **நனி** - **விலக்காது** என்க.

பாவையை வளர்ப்போய் - பாவையை விலக்காது - **பிழைத்தனை-மான் - கோங்கு - வேய்** 'இவைகள் ஒவ்வோர் காரணம் பற்றித் தாம்தாம் தோற்றுவிட் மையின் மனவருத்தமுடைமையால் விலக்காதொழிதல் சரியே; நீ ஆயிரம் பாவையை வளர்ப்பவள் - பாவையினது வருத்தமும் அருமையும் அறிந்தவளாதலின் நீ விலக்காது விட்டது பிழை என்பதாம். "கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும் இயங்குந போலவு மியற்றுந போலவும் அஃறிணை மருங்கினு மறையப்படுமே'' என்பதிலக்கணமாதலின் இவ்வாறு அஃறிணையாகிய தாவரங்களையும் விளித்துக் கூறல்

அமையும். இவை மனவருத்தம், கவலை, உவகை முதலியவற்றின் மிகுதிப்பாட்டிற் றோன்றுவன.

சடைமுடிக்கணிந்த..........குரவே - குரா - இறைவர் உகந்து சூடும் மலர்களுள் ஒன்று. "குராமலரோடரா மதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்" (அரசு, தேவா, தாண்) **கண்ணி** - தலையிற்சூடும் மாலை. **குரவு** - குரா என்பது குறிலடுத்துவந்த ஈற்றுகரம்குறுகி உகரம் ஏற்றது; நிலா - நிலவுஎன வருதல்போல.

வெண்பா

குரவங் கமழ்கோதை கோதைவே லோன்பின்
விரவுங் கடுங்கானம் வெவ்வா - யரவஞ்
சடைக்கணிந்த சங்கரன் றூர்மதனன் றன்னைக்
கடைக்கணித்த தீயிற் கடிது. 17

(இ-ள்) குரவம்...கானம் - குராமலர் மணம் வீசும் கூந்தலினையுடைய என் பெண் மாலையணிந்த வேலினை ஏந்தியவன் பின்னே சென்று பொருந்திய கடியகானம்; அரவம்......கடிது - பாம்பினைச் சடையில் அணிந்த இறைவனார் மாலைசூடிய மன்மதனைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்து எரித்த தீயினும் மிக்க கடுமையுடையது.

(வி-ரை) திணை அது. **துறை** - சுரத்தருமை நினைந்து நற்றாய் கவன்றது.

குரவம் - குராமலர்; **அம்** - சாரியை; **கோதை** - பெண் மயிர்; அதனையுடைய பெண்ணுக்காகிவந்தது. **கோதை வேலோன்** - மாலை யணிந்தவன் வேலினை யுடையுவன் என்க. **கானம் - கடிது** என்று முடிக்க. **கடைக்கணித்த** - கடைக் கண்ணாற் பார்த்துச் சுட்ட. **தீயின்** - தீயினும். **இன்** - ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு.

கட்டளைக்கலித்துறை

கடிமலர்க் கொன்றையுந் திங்களுஞ் செங்க ணரவுமங்கே
முடிமல ராக்கிய முக்கணக் கன்மிக்க செக்கரொக்கும்
படிமலர் மேனிப் பரம னடிபர வாதவர்போல்
அடிமலர் நோவ நடந்தோ கடந்ததெம் மம்மனையே 18

(இ-ள்) கடிமலர்......முக்கணக்கன் - மணமுடைய மலராகிய கொன்றையும் மதியமும் சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பும் அவ்விடத்து முடியினிடத்து மலர்போலச் சூடிய முக்கண்ணராகிய நக்கனும்; மிக்க......பரமன் - மிக்க செறிந்த செவ்வானம் ஒப்பாகும்படி விரிகின்ற திருமேனியினையுடைய பரமனும் ஆகிய இறைவரது; அடிபரவாதவர்போல் - திருவடிகளைத் துதிக்காதவர்களைப்போல; அடிமலர்......அம்மனையே - மலர்போன்ற அடிகள் வருந்த எமது அம்மனையே (அக்கடியசுரத்தினை) நடந்தோ கடந்தது.

(வி-ரை) **திணை** அது; **துறை** - தலைவி சுரம்போக்கு நினைந்து செவிலி கவன்றுரைத்தது.

அம்மனை - அடிநோவ - அடிபரவாதவர்போல - நடந்தோ கடந்தது என்று கூட்டி முடிக்க. இறைவனடிபரவாத பாவிகளே கடுங்கானகத்தில் நடந்து திரிகுவர்; அதுபோல எம் அம்மனையும் அடிநோவ நடந்தோ கடந்தனள் என்றவாறாம். அவள் நிலை நினைந்து செவிலிகவன்றது என்பது துறைவிளக்கம். "அப்பலஞ் சிந்தியார், உறுவலக் கானகந் தான்படர் வானுமொளி யிழையே" (திருக்கோவை 227)

அங்கே - அவ்வோரிடத்தே ஒருங்கே, **முடிமலராக்கிய** - முடியின்கண் மலர்போல அணிந்த; **நக்கன்** - நக்கவுருவினர்; **மிக்கசெக்கர்** - மிகச் சிவந்த செவ்வானம்; **மலர்மேனி** - செம்மை விரிந்ததிருமேனி **மலரடி** - என்க; **நடந்தோ கடந்தது** - ஓகாரம் துன்பக் குறிப்புப்பட நின்றது. **நடந்தோ** என்றதனால் அவள் எப்பொழுதும் நெடுந்தூரம் தேரிற் செல்வதன்றி நடந்தறியாள் என்பது. **எம் அம்மனை** - எமது மகள்.

நேரிசையாசிரியப்பா

மனையுறை குருவி வளைவாய்ச் சேவல்
சினைமுதிர் பேடைச் செவ்வி நோக்கி
யினி லிழைக்க வேண்டி யானு
அன்புபொறை கூர மேன்மேன் முயங்கிக்
5 கண்ணுடைக் கருப்பி னுண்டோடு கவரும்

பெருவளந் தழீஇய பீடுசால் கிடக்கை
வருபுன லூரன் பார்வை யாகி
மடக்கொடி மாதர்க்கு வலையாய்த் தோன்றிப்
படிற்று வாய்மொழி பலபா ராட்டி
10 உள்ளத் துள்ளது தெள்ளிதிற் கரந்து
கள்ள நோக்கமொடு கைதொழு திறைஞ்சி
எம்மி லோயே பாண; அவனேல்
அமரரு மறியா வாதி மூர்த்தி
குமரன் றாதை குளிர்சடை யிறைவன்
15 அறைகழ லெந்தை யாரு ராவணத்
துறையிற் றூக்கு மெழின்மென் காட்சிக்
கண்ணடி யனைய நீர்மைப்
பண்ணுடைச் சொல்லியர் தம்பா லோனே 19

(இ-ள்) மனையுறை......ஊரன் - வீட்டு இறப்பில் கூடு கட்டி வாழும் குருவியினத்தின் வளைந்த வாயினையுடைய ஆண் குருவி தனது பெட்டையின் சினைமுற்றிய செவ்வியினைப்பார்த்து அது முட்டை யீனுதற்குரிய கூட்டினைச் செம்மையாக இழைத்து அமைக்கவேண்டிக் குறையாத அன்பும் பொறையும்மிக மேலும் மேலும் முயற்சித்து அதற்காகக் கண்ணுடைய கரும்பினது நுண்ணிய இலையினைக் கவர்கின்ற பெரிய வளங்களையுடைய பெருமைசான்ற நிலப்பரப்பில்வரும் நீர்வளம் பொருந்திய ஊரனுடைய; பார்வையாகி - பார்வைப் பிராணியாக வந்து; மடக்கொடி.........இறைஞ்சி - மடமையுடைய கொடிபோன்ற பெண்களை அகப்படுத்தும் வலையாகித் தோன்றிப் பொய் பொருந்திய வாய்மொழிகள் பலவற்றைப் பாராட்டிச் சொல்லிக் கொண்டு தன் மனத்தில் உள்ள கருத்தினை வெளிப்பட மறைத்துக் கள்ளப்பார்வையோடும் கைதொழுது வணங்கி; எம் இலோயே பாண - எமதுமனையில் வந்து நிற்கின்றனையே பாணனே!; அவனேல் - எமது தலைவனோ என்னில்; அமரரும் ......எந்தை - தேவர்களும் அறியலாகா ஆதிமூர்த்தி, குமரனது தந்தை, குளிர்ந்த சடையினையுடைய இறைவர், சத்திக்கும் கழலினை யணிந்த எந்தையாகிய இறைவருடைய; ஆரூர்........ பாலோனே - திருவாரூரின் கடைவீதிகளில் தூக்கிய அழகிய மென்காட்சியினைத்தரும் கண்ணடியே போன்ற தன்மையுடைய

பண்கள் பொருந்திய சொல்லையுடைய பரத்தையர்பாலில் உள்ளவ ணுயினன்.

(வி - ரை) **திணை** - பெருந்திணை; **துறை** பாணனெடு வெகுளுதல்.

மனையுறை......கவரும் - வீட்டுக்குருவி முதலிய சில பறவைகள் தம் பெட்டைகள் சினைமுதிர்ந்த பருவத்தை நோக்கி அவை முட்டையிடுதற்கு ஏற்றவாறு மெத்தென அமையவும் காற்று முதலியவற்ருல் கேடுநேராது அமையவும், பிறவாறும் தமது கூடுகளைப் புதுக்கியமைப்பது இயல்பு; அதற்கு வேண்டிய தகுந்த நார் - பஞ்சு முதலியவற்றை அவற்றின் சேவல்கள் சலியாது தேடித்தெரிந்து முயன்று கொணர்ந்து கூடுகளைச் செம்மையாகப் புதுக்கி அமைக்கும்; இஃது அவற்றின் வாழ்க் கைச் சரித இயல் என்பது அவ்வாழ்க்கை ஆராய்ந்த ஆசிரியர் கூறுவர். இதனை இங்கு எடுத்தமைத்துக் கூடுகள் புதுக்க உதவும் அத்தகைய நுண்கரும்புகளையுடைய பெருவளநாட்டினை உடையவன் தலைவன் என்றது அச்சிறு பிராணிகளுக்கு உள்ள அன்பும் பொறையுமின்றித் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத் தையர்பால் உறைகின்றனன் என்பது குறிப்பு.

வளைவாய் - வளைந்த மூக்கு; **சேவல்** - ஆண் பறவை; **பேடைச்சினைமுதிர் செவ்வி** - என்க. **செவ்வி** - பருவம்; இங்கு முட்டை யீனும் பருவம் குறித்தது. **ஈனில் இழைத்தல்** - முட்டை யீனுதற்குரிய வசதிகளையுடையதாகத் தம் கூட்டினை இழைத்துப் புதுக்குதல்; **இழைத்தல்** குருவிகளின் கூடுகள் நார்களால் தக்கவாறு இழைத்து ஆக்கப்படும் நிலை குறித்தது.

அன்பு பொறைகூர - அன்பும் பொறையும் மிக; **முயங் குதல்** - முயற்சித்தல். **மேன்மேல்** - குருவி சிறிய பிராணி யாதலின் கரும்பின் நுண்தோடு பல கவர்தற்குப் பலகாலு முயலுதல் வேண்டுமென்பது. **கண்ணுடைக் கருப்பின் நுண் தோடு** - கண்கள் முற்றிவரும் கரும்பின் நுண்ணிய இலைகள் இந்தப் பருவத்துக் கரும்பின் இலைகளின் நுண்ணிய விளிம்புப் பகுதிகள் மெத்தெனவும் அறுதல்படாமலும் சூடுவிடாதனவும்

ஆகிப் பலவகையாலும் இத்தருணத்திற்கு அமையக் கூடுபுதுக்க அமைதி பெறுவன.

கிடக்கை வருபுனல் ஊரன் - புனல்வரும் பெருநிலப் பரப்புக் கொண்ட ஊரின் தலைவன். **பார்வை** - பழகாத மிருக முதலியவற்றை அகப்படுத்த உதவிசெய்யப் பழக்கப்படுத்திய மிருகம் முதலியன - "பொருபுலிப் பார்வை" (கண்-புரா 23=672); "பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம், போர்வை" (திருவருட்பயன் - 45). **ஊரன்பார்வை** - ஊரன் பயன்படுத்தும் பார்வைப்பிராணி. **மாதர்க்கு வலையாய்** - மாதரை அகப்படுத்தும் வலையாகி; **மடக்கொடி - மாதர்** - மடமையும் கொடிபோன்ற துவள்வும் எளிமையும் கொண்டமையின் வலையில் அகப்படுத்த எளிதாதலை எண்ணி என்றதும் குறிப்பு. **படிற்றுவாய்மொழி பலபாராட்டி** - தலைவர் உங்கள் பால்மிக அன்புடையவர் என்பது முதலாகப் பொய்மொழி பல புனைந்து சொல்லி; **கள்ள நோக்கமொடு.........உள்ளத் துள்ளது தெள்ளிதிற்கரந்து**; தலைவனது தூதனுக அனுப்பப் பட்டுவந்த பாணன் அதனை மறைத்துப் பேசுதல் குறித்தது. **எம்மிலோயே** - எமது இல்லில் வந்தனையே.

அவனேல் - அத்தலைவனே; **அவன்** என்ற சுட்டு முன் ஊரன் என்றதைச் சுட்டியது. **அவனேல் - பாலோனே** என்று கூட்டுக. ஊரன் - பார்வையாகி நீ எம் இல்லோய். (எம்மிடம் மிக்க அன்புள்ளவன் என்று நீ கூறும் கூற்றுக்கு மாறுக) அவனேல் சொல்லியர்தம் பாலோனே என்றது குறிப்பு. **ஆவணத்துறையில் தூக்கும் - கண்ணடி** - இந்நாளிற் போலவே முன்னாளிலும் ஆவணங்களில் வருவாரை மனங்கவர் தற்கு அழகிய கண்ணாடிகளையும் ஓவியப் படங்களையும் தூக்கி வைத்தல் வழக்கு; (Show Rooms) விற்பனைப் பண்டங்களை ஒழுங்குபடவைத்துக் காட்டும் காட்சி அறைகள் என்பர் நவீனர்.

கண்ணடியனைய நீர்மைப் பண்ணுடைச்சொல்லியர் - என்றது பரத்தையரை. கண்ணாடி போன்ற தன்மையாவது தன் கட்டோன்றும் நிழல் தனக்கொரு பற்றும் இன்றி எதிர்வந்த உருவங்களின் அளவே தன்கட்டோன்ற நிற்றல். அஃதாவது

பரத்தையர்பால் சார்வோரது அளவே அவர்களது செயல் அமையுமாறன்றிச் சார்வோர்பால் தமக்கு ஒரு பற்றும் இல்லாமை. எழின்மென் காட்சி - கண்ணாடியினுள் தோற்றம் நன்குகாணும் கண்ணாடியின் தன்மை குறித்தது. சொல்லியர் தம்பாலோனே - பரத்தைபாற் சேர்ந்துள்ளான்; ஏகாரம் தேற்றம்.

இத்திருப்பாட்டு, தன்மை உவமை முதலிய அழகிய பல அணிநயங்களையும், பல அரிய கருத்துக்களையும். குறிப்புக்களையும் உட்கொண்டு விளங்கும் அருமையான கவி நயம் விளங்கவுள்ளது.

வெண்பா.

பாலாய சொல்லியர்க்கே சொல்லுபோய்ப் பாண்மகனே!
ஏலாவிங் கென்னுக் கிடுகின்றாய் - மேலாய
தேந்தண் கமழ்கொன்றைச் செஞ்சடையான் றாள்சூடும்
பூந்தண் புனலூரன் பொய். 20

(இ - ள்) மேலாய........பொய் - மேன்மையுடைய தேன் பொருந்திய தண்ணிய நறுவிய கொன்றை மலரினைச் சூடிய சிவந்த சடையினையுடைய இறைவரது திருவடியை முடியிற்சூடிய அழகிய குளிர்ந்த நீர்வளமுடைய ஊரனது பொய்யினை; பாண் மகனே - பாணனே!; பாலாய.....போய் - போய், பால் போன்ற சொல்லினையுடைய அப்பரத்தையர்க்கே சொல்வாயாக; ஏலா......இடுகின்றாய் - ஏற்காத இவ்விடத்தே எதற்காக அதனைச் சொல்லியிடுகின்றாய்?

(வி - ரை) திணையும் துறையும் அவை. தோழி கூற்றுமாம்.

பாண்மகனே - ஊரன் பொய் - சொல்லியர்க்கே போய்ச் சொல்லு - இங்கு என்னுக்கு இடுகின்றாய் என்று கூட்டி முடிக்க. பாலாய சொல்லியர் - பரத்தையர்; பால் போன்றனவாய் இனிக்கப் பேசுவர். ஆய என்றதனால் பேச்சு அளவில் பாலாகியர் மனம் அவ்வாறிலர் என்றது குறிப்பு.

ஏலா - அப்பொய்யினை ஏற்றுக்கொள்ளாது; இங்கு - எம்மிடத்து. - என்னுக்கு எதற்கு - என்ன பயன் கருதி - பயனில்லை என்பது. இடுதல் - வட்டித்து மொழிதல். தாள் சூடும்......ஊரன் பொய் - ஊரனதுபொய்; ஊரனைப் பற்றிய பொய் என்றலுமாம். தாள்சூடும் - தலைவன் சிவன்பா லன்பு உடையனுயிருந்தும் என்ற குறிப்புடன் நின்றது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொய்யாற் றொழினு மருளு மிறைகண்டம் போலிருண்ட
மையார் தடங்கண் மடந்தையர் கேட்கிற்பொல் லாதுவந்துன்
கையா லடிதொடல் செல்லனில் புல்லல் கலையளையல்
ஐயா விவைநன்கு கற்றாய் பெரிது மழகியவே. 21

(இ-ள்) பொய்யால்....... பொல்லாது - பொய்மையாலே தொழுதாலும் அருள் செய்யும் இறைவரது திருநீலகண்டம் போல இருள்கொண்ட மைதீட்டிய பெரிய கண்களையுடைய பாத்தையர் கேட்டார்களானால் பொல்லாது; வந்து...... அளையல்-வந்து உனதுகையால் எனது அடியினைத் தொடாதே அருகு வாராதே நில்லு, புல்லாதே; ஐயா......அழகியவே - இவற்றைச் செய்தற்கு நன்கு தெரிந்தனை! உன்தன்மைக்கு இவை பெரிதும் அழகிய செயல்களே.

(வி-ரை) திணை - கூடனிமித்தமாகிய குறிஞ்சி; துறை அணைந்தவழி ஊடல்.

பொய்யால் தொழினும் அருளும். - பொய்யாற் றொழுதலாவது மனமொன்றச் செய்யாது தொழுதலாகிய தொழிலைப் பாவனைக்காகச் செய்தல்; நாடகம் நடிப்பவன்போல. மனமொன்றுவிடினும் தொழுதல் என்பது நல்லதொரு காரியமாய் விதித்த தொன்றுதலின் அத்தொழிலளவுக்குகந்த பயனைத் தரும் என்பது இறைவன் வகுத்தது. அது போலவே பகையுமாம். "பொய்ப்பகை செய்யினும் ஒன்று பத்தாமே" என்பது திருமந்திரம். பொய்யாய்த்தொழுதற்கும் அருளுவது

இறைவரது பேரருளின் தன்மை குறித்தது. இருண்ட ......கண் மடந்தையர் - நீ சார்வுற்றிருந்த பரத்தையர் என்பது: இருண்ட என்றதனுல் பயன்பற்ருது இருளின் வண்ணத்தளவுக்குவமையாதல் குறிப்பு. கண் இருள் குறித்த மையால் மனத்தினிருளேயும் கருதவைத்தது.

கேட்கிற்பொல்லாது - அவர் பிணங்குவர்; அதனுல் நீ அவர் பால் வைத்த அன்பிற்கும் அவர் உன்பால் காட்டும் அன்புக்கும் இடையூறு விளேயும்; அதில் நீ என்பாலினும் மிகக்கருத்துடையை என்பன குறிப்பு. உன்கையால்....... அளேயல் - இவை இயல்பாயெழும் ஊடலேத் தணிக்கச்செய்யும் தொழில்கள். இவை நன்குகற்ருய் - செய்து கை தேர்ந் தீள்ளாய். பெரிதும் அழகியவே - இகழ்ச்சிக் குறிப்புப்படக் கூறியது. இவை பரத்தையிற்பிரிந்த தலேவன் வந்து கூடிய போது தலேவி ஊடி உரைத்தவை. இவ்வூடலாற் கூடலின்பஞ் சிறக்குமென்பது அகப்பொருளியல்பு. "வேல்தான் திகழ்கண்ணி ளேயார் வெகுள்வர் மெய்ப்பாலன் செய்த, பால்தான் திகழும் பரிசினம் மேவும் படிறுவவேம், கால்தான் ருெடல் தொடரேல் விடு தீண்டலெங் கைத்தலமே" (கோவை - 390) 21

நேரிசையாசிரியப்பா

அழகுடைக் கிண்கிணி யடிமிசை யரற்றத்
தொழிலுடைச் சிறுபறை பூண்டு தேரீர்த்
தொருகளி றுருட்டி யொண்பொடி யாடிப்
பொருகளி றனைய பொக்கமொடு பிற்றுழ்ந்து
5 பூங்குழற் சிருரொடு தூங்குநடை பயிற்றி
அக்கரை யுடுத்தி யைம்படை கட்டி
ஒக்கரை யிருக்கு மொளிர்புன் குஞ்சிக்
குதலேயங் கிளவிப் புதல்வன் றன்னே
உள்ளச் சொரிந்த வெள்ளத் தீம்பால்
10 உடைய வாகிய தடமென் கொங்கை
வேண்டாது பிரிந்த விரிபுன லூரன்
பூண்டாங் ககலம் புல்குவ னெனப்போய்ப்
பெருமட முடையை! வாழி; வார்சடைக்

கொடுவெண் டிங்கட் கொழுநில வேய்க்குஞ்
15 சுடுபொடி யணிந்த துளங்கொளி யகலத்
தண்ண லாரூர் திண்ணிதிற் செய்த
சிறைகெழு செம்புனல் போல
நிறையொடு நீங்காய் நெஞ்ச நீயே. 22

(இ - ள்) அழகுடை......அரற்ற - அழகுடைய கிண்கிணிச் சதங்கை காலிலே சத்திக்க; தொழிலுடை......பூண்டு - கைவினையுடைய சிறுபறையினைக் கைக்கொண்டு; தேர்....... ஆடி - சிறு தேரினை ஒரு தனியே இழுத்து ஒள்ளிய புழுதி படிந்து; பொருகளிறு.......பயிற்றி - போர்யானையைப் போன்ற கிளர்ச்சியுடனே தன்பின் வந்த இளைஞராகிய அழகிய கழலை யணிந்த சிறுர்களுடனே இளநடை பழகி; அக்கரை......கட்டி - அக்கமணிகளை அரையிலேகட்டி (மார்பில்) ஐம்படைத்தாலி கட்டி; ஒக்கரை......புனல் - ஊரன் குதலையாகிய அழகிய சொற்களையுடைய புதல்வனை நினைத்த பொழுதே சுரந்து பொழிந்த மிகுதியாகிய இனிய பாலினை உடையனவாகிய பெரிய மெல்லிய கொங்கைகளை விரும்பாமற் பிரிந்துபோன விரிபுனல் ஊரனது; பூண்தாங்கு......வாழி - அணிகள் தாங்கும் மார் பினைத்தழுவுவேன் என்று சென்று பெரிய மடமையை உடையை யாயினை நீவாழி; வார்சடை......நீயே - நீண்ட சடையிற் சூடிய வளைந்த வெண்மதியினது கொழுவிய நிலவொளியைப் போன்ற சுடுபொடியணிந்த துளங்கும் ஒளிபொருந்திய மார்பினையுடைய இறைவரது திருவாரூரில் திண்மையொடு செய்யப்பட்ட அணையினுள் தங்கியிருக்கும் செம்புனல்போல நெஞ்சமே நீ நிறைவொடு நீங்காதிருப்பாயாக.

(வி - ரை) திணை - பெருந்திணை; துறை - பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனை நினைந்து தனிவருந்திய தலைவி நெஞ்சொடு புலத்தல்.

அழகுடை......................புதல்வன் இவை புதல்வனது வருணனை, கிண்கிணி பூணுதல், சிறுபறை முழக்குதல், சிறு தேருருட்டுதல், பொடியளைதல், சிறுருடன் நடைபயிறல், ஐம் படைகட்டுதல் முதலியவையும் சிறுபுன் குஞ்சியும் குதலைக்

கிளவியும் என்ற இவை ஓராண்டுப் புதல்வர்க்குரிய அணி செயல் இயல் முதலியனவாம். ஒண் பொடி - புழுதி; களி றனையபொக்கம்-களிறு போன்ற அஞ்சாத இயல்; பிற்றூழ்ந்த சிறுர் - உடன் விளையாடும் சிறுவர்.

புதல்வன் றன்னை உள்ளச் சொரிந்த வெள்ளத் தீம்பால் - பானினைந் தூட்டுந்தாய்(திருவா)என்றபடி புதல்வனை நினைத்தபோதே முலையிற் பால்சுரத்தல் தலையன்புடைய தாயர் இயல்பு. "முன்னின் - நிலை விளம்பக் கொங்கைசுரந்த அருட் கோமகள்" என்று இதனைப் பத்திச்சுவைபட விரித்தனர் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் (நால்வர் நான்மணிமாலை). கொங்கை வேண்டாது பிரிந்த - தலைவி உடனிருத்தலை விரும்பாது பரத்தைவயிற்பிரிந்த தலைவனது நிலைகுறித்தது.

பிரிந்த......நீயே - விரும்பாது பிரிந்த தலைவனை நினைந்த மைபால் அவன்பாற் சென்று கூடுவன் என்று எண்ணிப்போன நெஞ்சமே நீ பெருமனமுடைமை; வேகத்துடன் ஓடுகின்ற நீர் சிறைப்பட்டுத் தனது வேகத்தினை உள்ளடக்கி நிற்றல் போல நிறை என்னும் குணத்தை விடாது பொருந்தி இருப்பாயாக. தலைவனது பிரிவாற்றாது அவனை நினைந்து வருந்தித் தலைவி தனது மனத்தினைத் தேற்றிப் புலத்தல். உன்னை விரும்பாது பிரிந்த அவனைச் சேரநினைப்பது மடமை. ஆதலின் நிறைவொடு நீங்காது அடங்குவையாக என்றபடி. வாழி இகழ்ச்சிக் குறிப் புப்பட நின்றது; அதுவே உனக்கு வாழ்வாகும் என்றது. நெஞ்சம் நீயே! போய்ப் பெருமடமுடைமை - சிறை கெழு புனல்போல - நிறைவொடு நீங்காய் - வாழி என்று கூட்டுக.

சிறைகெழு செம்புனல்போல - விரைந்து செல்லும் புதுப்புனல் அங்கங்கும் அணைகளாற்றடுக்கப்பட்டுத் தேங்கு தலாற் பயிருக்கு உதவுதல்போல், தலைவனை விரையும் உள்ளமே நீ அவ்வாறு அவமே செல்லாது நிறைவுடனிருத்தலே பயன் தரும் என்றது பயன்பற்றி வந்த உவமம். செம்புனல் - புது வெள்ளம்.

வெண்பா

நீயிருந்திங் கென்போது நெஞ்சமே நீளிருட்கண்
ஆயிரங்கை வட்டித் தனலாடித் - தீயரங்கத்
தைவா யரவசைத்தா னன்பணைத்தோட் கன்பமைத்த
செய்வான வூரன் றிறம். 23

(இ - ள்) நீள்.........தோட்கு - நீண்ட நள்ளிர விருளின் கண் ஆயிரங்கைகளையும்வீசித் தீயினில் ஆடி அந்தத்தீ அரங்கத் திலே ஐந்துவாய்களையுடைய பாம்பினைச்சுற்றிக் கட்டியுள்ள இறைவரது நல்ல பெரிய தோள்களுக்கு; அன்பமைத்த...... திறம் - அன்பு கூர்ந்தவற்றைச் செய்யும் நல்ல ஊரனது திறங்களை; நீ......நெஞ்சமே - நீ இங்கு நின்று சிந்தித்துக் கொண்டு வருந்தியிருந்தமையால் என்னபயன்; போது அவ னிருக்கும் அவ்விடத்தே போதுவாயாக.

(வி - ரை) திணையும் துறையும் அவை.

நெஞ்சமே - ஊரன்திறம் - (சிந்தித்து வருந்தி) இங்கு இருந்து என் (பயன்) - (அங்குப்) போது என்று கூட்டுக. ஆயிரம் கை - ஆயிரம் அனேகம் என்னும் பொருள்தந்து நின்றது. "ஆயிரம் பொன்வரை போலு மாயிரந் தோளுடை யானும்" (தேவாரம்). வட்டித்தல் வீசுதல், தீ அரங்கத்து - அந்தத்தீயாகிய அரங்கிலே என்று சுட்டு வருவிக்க. நீளிருள் - சங்காரகாலம்; "இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்" (திருவா) ஐவாய் அரவு - இறைவர் பூண்பது ஐந்துதலைநாகம் என்ப. நன்பணைத்தோள் - நல்ல பெரியதோள்கள். அமைத்த - அமைத்தவற்றை - அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்: இரண்டனுருபு விரிக்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

திறமலி சின்மொழிச் செந்துவர் வாயினை யெங்கையர்க்கே
மறமலி வேலோ னருளுக; வார்சடை யான்கடவூர்த்
துறைமலி யாம்பல்பல் லாயிரத் துத்தமி யேயெழினும்
நறைமலி தாமரை தன்னதன் றேசொல்லு நற்கயமே. 24

(இ - ள்) திறம்.......வாயினை - நல்லதிறமுடைய இன் மொழிகளைப் பேசும் வாயினை உடையவளே! எங்கையர்க்கே ....அருளுக - எமது தங்கைமார்களுக்கே மறமுடைய வேலேந்தியவூரன் தன் அருளினைச் செய்க; வார்சடையான் ......நற்கயமே - நீண்ட சடையினையுடைய இறைவரது திருக்கடவூர்த்துறையில் நற்கயத்தின் ஆம்பல் மலர்கள் பல்லாயிரத்துள்ளே தனியே எழுந்து பூத்தாலும் தேன்மிகப் பொருந்திய தாமரையின் உடைமையல்லவோ நல்ல அத் தடாகம்? சொல்வாயாக.

(வி - ரை) திணை அது. துறை - தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தமைபற்றி வருந்திய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல். ஒரு பூந்தடத்தில் ஆம்பல் மலர் பல்லாயிரமும்பூக்கத் தாமரை ஒன்றேபூத்தாலும், அது தாமரைத்தடாகம் என்றே சொல்லப் பெறும். அதுபோல வூரன் பரத்தைகள்பலர்க்கும் தன் நலங் களை அருளினும், அவனது உரிமை உனக்கேயாம் என்று உலகம் எடுத்துச்சொல்லும் என்று தோழி தலைவியைத் தேற்றியவாறு.

திறமலி......வாயினை இது தலைவியின் தன்மைபற்றித் தோழிபுகழ்ந்தது. சின்மொழி - இனியமொழி; சிலமொழி என்றலுமாம். மொழிகள் சிலவாயினும் அவை திறம் பட்டவை என்க. திறம்படுதல் - பொருளும் இன்பமும் மிகப் பொருந்துதல். எங்கையர் - எமது இளைய தங்கைமார். இங்குத் தலைவன் பொருந்திய பரத்தையரைக் குறித்தது. "வேல்தான்திகழ்கண்ணிளையார்" (கோவை 390) அருளுக - தனதன்பினைத்தரினும் தருக அதுபற்றி எமது உரிமைக்கும் பெருமைக்கும் குறைவில்லை என்றபடி. துறை பூந்தடத்தின் துறை. பல்லாயிரத்து-பலஆயிர மலர்களுள்ளே. தமியே எழினும் - தனியே ஒன்று எழுந்து மலர்ந்தாலும். எழினும் - தாள் நீரின் மேல் நீண்டு வளர்ந்து எழுந்து பூக்கும் தாமரையி னியல்பு குறித்தது.

நற்கயமே தாமரை தன்னதன்றே? அத்தடாகம் சிறப்புப்பற்றித் தாமரைத்தடாகம் என்றே சொல்லப்படுமே

யன்றி, மிகுதிபற்றி ஆம்பற்றடம் என்னப் படாது. தன்ன தன்றே - உரிமை அதன்கண்ணதன்றே? ஓகாரம் - வினா. உடன்பாடுகுறித்தது. அதுபோல் ஊரனது உரிமை உன்னு டையதே என்பது குறிப்பெச்சம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா

கயங்கெழு கருங்கடன் முதுகு தெருவுபட
வியங்குதிமி றடவி யெறியொளி நுளையர்
நெய்ம்மீன் கவரல் வேண்டிக் கைம்மிகுத்
தால வட்ட மேய்ப்ப மீமிசை
5. முடிகெழு தருவலை வீசி முந்நீர்க்
குடரென வாங்கிக் கொள்ளைகொண்ட
சுரிமுகச் சங்குஞ் சுடர்விடு பவளமும்
எரிகதிர் நித்திலத் தொகுதியுங் கூடி
விரிகதிர் நிலவுஞ் செக்கரும் தாரகை
10 உருவது காட்டு முலவாக் காட்சித்
தண்ணந் துறைவன் றடவரை யகலம்
கண்ணுறக் கண்டது முதலா வொண்ணிறக்
காள மாசுணங் கதிர்மதிக் குழவியைக்
கோளிழைத் திருக்குங் கொள்கை போல
15 மணிதிகழ் மிடற்று வானவன் மருவும்
அணிதிக ழகலத் தண்ண லாரூர்
ஆர்கலி விழவி னன்னதோர்
பேரலர் சிறந்தது சிறுநல் லூரே. 25

(இ - ள்) கயம்......நுளையர் - மிக்க ஆழமுள்ள கரியகடலின் மேற்பரப்பு தெருவு போல வழிவிடும்படி இயங்கும் படகினைத் துடுப்பினாற் செலுத்தும் ஒளியுடைய பரதவர்கள்; நெய்...... வேண்டி - நெருப்பினையுடைய மீன்களைப் படுதற்கு விரும்பி; கைம்மிகுத்து - கைமுயற்சிமிக்கு; ஆலவட்டம்.......வீசி - ஆல வட்டம் போலத் தலையின்மேலே வலையினை விரித்து வீசி; முந்நீர்......கொள்ளை கொண்ட - கடலின் குடரின் வாங்குதல் போல இழுத்துக் கொள்ளை கொண்ட; சுரிமுக.......கூடி-சுழிந்த முகத்தினையுடைய சங்குகளும் ஒளிவீசும் பவளமும் கதிர்விரியும் முத்துக்களின் தொகுதியும்சேர்ந்து; விரிகதிர்...... காட்டும் - விரியும் கதிர்களையுடைய நிலாவும் செவ்வானமும்

விண்மீன்களின் கோலமும் ஆகிய இவற்றினைப் போல விளங்கும்; உலவா......முதலா - கெடாத குளிர்ந்த நீர்த்துறையினை யுடைய தலைவனது பெரிய மலைபோன்ற மார்பினைக் காட்சிப்படக் கண்ட நாள் முதலாக; ஒண்நிறம்......ஆரூர் - ஒள்ளிய கருநிறத்தையுடைய விடத்தினைக்கொண்ட பாம்பு கதிர்வீசும் பிறையினைக் கவ்வியிருக்கும் கொள்கையினைப்போல, நீலமணிபோல விளங்கும் திருமிடற்றினையுடைய தேவதேவரும், பொருந்திய அணிகள் திகழ்தற்கிடமாகிய மார்பினையுடையவரும் ஆகிய இறைவரது திருவாரூரின்கண்; ஆர்கலி......ஊரே - கடல்போல ஒலிபரந்த திருவிழாவிற்போல சிறிய நல்ல எமது ஊர் பெரிய அலர் மொழிகள் சிறந்து விளங்கிற்று.

(வி - ரை) திணை - கைக்கிளை; துறை காண்டல். பெண் பாற் கூற்று. தலைவி கண்டு சோர்ந்தது.

கயங்கெழு......தண்ணந்துறைவன் - தன்மை, உவமை, உருவகம் என்னும் மூன்றணிகளும் கலந்துவிளங்கும் மிக்க அருமைப்பாடுடைய பாட்டு; கயங்கெழு......வேண்டி - இவை தன்மையணி. **ஆலவட்டம் ஏய்ப்ப முந்நீர்க் குடரென** - இவை மெய்பற்றிவந்த உவமை அணி; சுரிமுக......காட்டும் - இவை உருவகஅணி. **கயம்** - ஆழமுடைய; **முதுகு தெருவுபட** - நீர்ப்பரப்பே தெருவுபோல வழிதர; **முதுகு** - முதுகுபோன்றதை முதுகென்றதுபசாரம். **திமில்** - மீன் வலைஞரின் படகு; **தடவியெறிதல்** - கைத்துடுப்பினுல் துழாவிச் செலுத்துதல்; **நெய்ம்மீன்** - கொழுப்புடையமீன் (God Liver Oil - Shark Liver Oil முதலியபண்டங்கள் காண்க.) **கைம்மிகுத்து** - கைவினைமிகக் காட்டி.

ஆலவட்டம் ஏய்ப்ப - மேலே வலையை விரித்து வீசுதல் ஆலவட்டம் வீசுதல் போன்றிருந்தது என்பது. **முந்நீர்க் குடரென** - கடலுள் வீசியவலையை அதனுள் அகப்பட்ட மீன் முதலியவற்றுடன் மெல்ல மேலே இழுத்தல் கடலின் குடரினை வாங்குதல்போல இருந்தது என்பது. **கடல் முதுகு - குடர்** - ஏகதேசவுருவகம். கொள்ளைகொண்ட - ஒருவனது பொருளை உரிமையில்லாத ஒருவன் வலிந்து கொள்ளைகொண்டதுபோல என்பது குறிப்பு. **கொள்ளை** - கொள் - பகுதி.

சங்கு - பவளம் - நித்திலத்தொகுதி - இவை கடல்படு பொருள்கள் - மீன் பிடிக்கும் வலையினுள் மீன்களோடு இவையும் அகப்பட்டுவரும். நுளையர் வலைவீசி படுக்கக்கருதிய பண்டம் மீன்கள். ஆனால் சங்கு முதலிய இவை அவர்கள் கருதாமலே வலையுள்ளே அகப்பட்டுவந்தன. வலிய அவர்க்குப் பயன்படுவன என்பதும் **கொள்ளை** என்றதன் குறிப்பு. **சுரி முகம்** - உட் சுழிகளையுடைய முகம்; சங்கும் பவளமும் முத்துக்களும் முறையே மாலை நிலவும் செக்கர்ப்பொழுதும் விண்மீன் உருவும் எனக்காணப்படுவன என்க. சங்கு கடைந்து உருவாக்கப்படா முன் கடலுணின்றும் எடுக்கப்படும்போது மங்கிய வெண்மை நிறமே காட்டுவன ஆதலின் கதிரவன்ஒளி மங்கிய மாலை என்றார். **விரிகதிர்** இனி இரவு முற்றமுற்ற விரியும் கதிரினை உடைய என்பது. மாலைமதியம் (பிறை) முதலில் ஒளிமங்கிக்காண்பதியல்பு. "புன்முறுவலென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா" (306) என்றும் "நீற்றின் பேரொளி போன்றது நீணிலா" (308) என்றும் கூறியவை இங்குக் கருதற்பாலன.

தாரகை உரு - விண்மீன்களின் ஒளி; விரிகதிர் நிலவும், செக்கரும், தாரகையும் ஒருங்கே மாலையிற் காண்பன; ஆதலின் வலையினுள்பட்டு ஒருங்கே வந்து துறையில் கிடக்கும் சங்கு முதலியவற்றை உருவகிக்க உதவின. விண்ணினுள்ள இவற்றை மண்ணில் காட்டின என்றது உயர்வு நவிற்சி; இவை மூன்றும் மாலைப்பொழுது காட்டலின் கைக்கிளைத் திணைக்கும் தலைவி சோர்தற்றுறைக்கும் உரிய காலமும் ஏற்பக் கூறியதாயிற்று. **உலவாக்காட்சி** - இவை என்றும் அளவுபட்டு ஒழிதலில்லாத நிலை கூறியபடி.

கண்ணுறக்கண்டது - கண்ணினுள்ளே பொருந்த; சவி கற்பக்காட்சி: **கூண்டல்** - துறை. நுளையன் மீன்கவரப் படகிற் கடலின்மீது போய் வலைவிரித்து வீசுகின்றான். அது ஆலவட்டம் போல இருந்தது. வீசிய வலையினை மீன்படுத்து மேல் இழுக்கின்றான். அது கடலின் குடரினை வாங்குதல் போன்றது; அவ்வலையினுள்ளே மீன்களுடனே, சங்கு - பவளம் - முத்து இவையும் அகப்பட்டு வந்து துறையிற் சிதறுண்டு கிடக்கின்றன. இவை மாலை மதியமும், செக்கரும், தாரகைகளுமாகி உலவாக்

காட்சி அளிக்கின்றன. இத்தகைய துறையை உடையவன் தலைவன் என்பது இவ்வரிகளின் கருத்து.

நித்திலத் தொகுதி - என்றது பலவாய்க்குழுமும் தன்மை பற்றியது - தாரகை யுருக்காண்டற்குத் தொகுதி உதவிற்று. **காளமாசுணம்** - காளத்தையுடைய பாம்பு. காளம் - கரியவிடம்; காளம் - கருமை: அதனையுடைய விடத்துக்காயிற்று; கதிர்மதிக் குழவி - சிவந்து வளைந்து கீற்றுப்போல் நீண்ட கழுத்தினுக்கு உவமை. **காள மாசுணம்** - சிவனது கழுத்தில் தங்கும் கரிய விடத்துக்கு உவமை. **கொள்கை** - இஃது உருவும் வினையும் பற்றிய உவமை. பாம்பு மதியைப் பற்றுதல் உபராக நிகழ்ச்சியிற் காண்பது உள்பொருளுவமம். வானவனும் - அண்ணலுமாகிய இறைவர் என உம்மை விரிக்க.

ஆர்கலி - கடல். இது கடன்முழக்குக்கு ஆகிவந்தது. கடல் முழக்குப்போல முழக்குடையவிழா என்க. **அலர்** - பழிச்சொல். அலருரை - விழாவின் ஒலிபோல அத்துணைப் பேரொலியுடன் அலர்ச்சொல் பரவிற்று என்பது; பண்பும் வினையும் பற்றிய உவமம். **ஊர் அலர் சிறந்தது** என்க.

வெண்பா

ஊரெலாந் துஞ்சி யுலகெலாம் நள்ளென்று
பாரெலாம் பாடவிந்த பாயிருட்கண்—சீருலா
மாந்துறைவா யீசன் மணிநீர் மறைக்காட்டுப்
பூந்துறைவாய் மேய்ந்துறங்கா புள். 26

(இ - ள்) ஊரெலாம்......பாயிருட்கண் - ஊரில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் உறங்கி உலகமெங்கும் நடு இரவில் அடங்கி நிலமெங்கும் ஆசைவற்றிருக்கும் பரவிய இருளிலே; சீருலாம் ......புள் - சிறப்புடைய மாந்துறையில் எழுந்தருளிய இறைவரது அழகிய நீரினையுடைய திருமறைக்காட்டின் பூந்துறையின் மேய்ந்து கண்ணுறங்காதிருக்கின்றன புட்கள்.

(வி-ரை) **திணை** - கைக்கிளை; **துறை** - இரவுநீடு பருவரல்; பிரிவாற்றாத தலைவி கூற்று.

ஊரெலாம்......பாயிருட்கண் - ஊரில், உலகில், பாரில் எல்லாவுயிரும் உறங்கிய நள்ளிருளிலும் தான் உறங்காது தனி யிரங்கும் நிலை. **புள் துறைவாய் மேய்ந்து உறங்கா** - தனது நிலையினைப் புட்களின்மேல் வைத்துக்கண்டு கூறியது. **மேய்ந்து** - இரைமேய்ந்து; **புள்** - இரவில் இரைதேடும் புள்வகைகள்; **மறைக்காட்டுப்பூந்துறை** என்றதனால் கடற்றுறை என்பதும் நெய்தற்குரிய திணையும் ஆயிற்று; **நெய்தற்றிணை** இரங்கற் குரித்து ஆகலான்.

மறைக்காட்டுப்பூந்துறை - அக்கடற்றுறையின் அமைப் பும், முத்துக்குளித்தல் உப்பளம் சார்தல் முதலிய அருமைப் பாடுடைய செல்வங்கள் பலவும் பெறும் வகைகளும் குறிக்கப் **பூந்துறை** என்றார்; பெரிய புராணம் 1529 பார்க்க.

நள்ளென்று - மேற்பாட்டில் **நள்ளென்ற கங்குல்** என் பதுகாண்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

புள்ளுந் துயின்று பொழுதிறு மாந்து கழுதுறங்கி
நள்ளென்ற கங்கு லிருள்வாய்ப் பெருகிய வார்பனிநாட்
டுள்ளுங் கலைக்கைச் சுடர்வண் ணனைத்தொழு வார்மனம்போன்
றுள்ளு முருக வொருவர்தின் டேர்வந் துலாத்தருமே. **27**

(இ-ள்) புள்ளும்......நாள் - இரவில் இயங்கும் புட்களும் துயில்பெற்று யாமப்பொழுதுமுற்றிப் பேயும் உறங்கி மிக்க நள்ளென்ற இரவின் இருள்பெருகிய நெடிய பனிநாளிலே; துள்ளும்......போன்று - துள்ளும் மான் கலையை ஏந்திய கையினை யுடைய சுடர்வண்ணராகிய இறைவரைத் தொழுகின்றவர்களு டைய மனம்போல்; உள்ளும் உருக - மனமும் உருகும்படி; ஒருவர்......தருமே - ஒப்பற்றதலைவருடைய தேர்வந்து உலாவும்.

(வி - ரை) **திணை**-குறிஞ்சி; **துறை**-இரவுக்குறி ஏற்பித்தல். தோழி கூற்று.

புள்ளும்......பனி நாள்: புள் துயிலுதல் - பொழுது இறு மாத்தல் - கழுது உறங்குதல் - முதலியவை நள்ளிருளிரவின்

நிகழ்ச்சிகளாகிய அடையாளங்கள். **புள்** - *இரவில் இயங்கும் புட்கள்.* **புள்ளும்** - *உம்மை உயர்வு சிறப்பு.* **பொழுது இறுமாத்தல்** - *பொழுது முற்றி நடுஇரவாதல்;* **இறுமாத்தல்** - *இதன்மேல் முற்றும் நிலையில்லை என்னும்படி நள்ளிரவாதல்.* **இறுமாப்பு** - *தற்குறிப்பேற்றம்;* **கழுது** - *பேய் "பேயுமுறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்"* (*ஏயர்கோன்புராணம்* 322). **துள்ளுங்கலை** - *துள்ளுதல் மானினத்தின் இயல்பு குறித்தது.* **தொழுவார் மனம்போன்று - உள்ளும் உருக - மனம்போல் -** *மனம் உருகுதல்போல; வினைபற்றிய உவமம். உவமேயத்தில் நள்ளிரவிருளில் தன்பொருட்டு அன்புசெய்துவந்த தலைவனது அன்புக்கு உள்ள முருகுதல் பொதுத்தன்மை;* **ஒருவர்** - *ஒப்பற்ற தலைவர்.* **உலாத்தருதல்** *இரவுக் குறி.*

நேரிசை யாசிரியப்பா

உலாநீர்க் கங்கை யொருசடைக் கரந்து
புலானீ ரொழுகப் பொருகளி றுரித்த
பூத நாத னுதி மூர்த்தி
திருமட மலைமகட் கொருகூறு கொடுத்துத்தன்
5. அன்பி னணைத்தவ னூரூர் நண்பகல்
வலம்புரி யடுப்பா மாமுத் தரிசி
சலஞ்சல நிறைய வேற்றி நலந்திகழ்
பவளச் செந்தீ மூட்டிப் பொலம்பட
விப்பியந் துடுப்பா லொப்பத் துழாவி
10. யடாஅ தட்ட வமுதம் வாய்மடுத்
திடாஅ வாயமோ டுண்ணும் பொழுதில்
திருந்திழைப் பிணைத்தோட் டேமொழி மாதே
விருந்தி னடியேற் கருளுதி யோ?வென
முலைமுக நோக்கி முறுவலித் திறைஞ்சலின்
15. நறைகம ழெண்ணெய் சிறுநுண் டுள்ளி
பொங்குபுன லூற்றது போலவென்
அங்க மெல்லாந் தாறு யினனே. 28

(இ - ள்) *உலாநீர்......ஆரூர் - உலாவும் தன்மைகொண்ட நீரினையுடைய கங்கையாற்றினை ஒருசடையின் நுனியிலே தங்கும்படி ஒளித்துப், புலாலிற் குருதி ஒழுகும் போர் யானையினை*

உரித்த பூதநாதர் - ஆதிமூர்த்தி - முத்திக்கிறைவியாய் இளமையுடைய மலைமகளாகிய உமையம்மையாருக்குத் தமது திருமேனியில் ஒருபாகம் கொடுத்துத் தமது அன்பினாலேயே அணைத்தவரது திருவாரூரின்கண்; நண்பகல் - பகல் உச்சிவேளையிலே; வலம்புரி......அமுதம் - வலம்புரிச் சங்குகளாகிய அடுப்பிலே பெருமுத்துக்களாகிய அரிசியைச் சலஞ்சலத்தின் நிறையப் பெய்து ஏற்றி நன்மை விளங்கும் பவளமாகிய செந்தீயினைமூட்டி அழகு பொருந்த இப்பியாகிய அழகிய துடுப்பினாலே ஒப்பத் துழாவி அடாமலே அடப்பண்ணிய அமுதத்தினை; வாய்மடுத்து...... பொழுதில் - வாயில்வைத்து இடாமலே இட்டுத் தோழியர்களுடனே உண்கின்றபோதில்; விருந்தின்......என - விருந்தினனாக வைத்து அடியேற்கும் அன்புடன் கொடுப்பாயோ? என்று நான் கேட்க; முலைமுக நோக்கி......இறைஞ்சலின் - தனது முலையின் முகத்தினைநோக்கி முகம் குனிந்து புன்முறுவலுடன் வணங்கினள் ஆதலின்; நறை......போல - மணம் கமழும் எண்ணெயின் ஒரு சிறு நுண் துளியானது பொங்கும் நீரினுள் வீழ்ந்ததுபோல; என்......ஆயினனே - எனது உடல் முழுதும் அவள் மயமாகவே நிறைவு பெறலாயினள்.

(வி - ரை) செவ்வியிலளாகிய தலைவியைக்கண்ட காட்சியிற் தலைவன் கூற்று.

உலாநீர்-உலாவும் தன்மையுடைய நீர்-ஓடுகின்ற நீர்; **ஒரு சடை** - ஒரு சடை நுனியில் தங்கும்; குருதி - இரத்தம்; **பொரு களிறு** - பொருதற்குப் போந்த யானை - இருடிகள் யாகத்தினின்றும் ஏவிவிட்ட யானை; **திரு** - முத்தித்திரு; **நண்பகல்**-பகல் உச்சிப்போது; நண்பகல் பாலைக்குரிய பொழுதாகலானும் தலைவி சிறுசோறடும் பேதைப் பருவத்தளாதலானும் இஃது பாலைத்திணையாயிற்று. அதனுட் காட்சி நிகழ்தலின் குறிஞ்சி மயங்கியதாம். **வலம்புரி......அமுதம்** - சிறுமியர் சிறுசோறு சமைக்கும் நிலை கூறியபடி; வலம்புரி - வலம்புரி என்ற சங்குவகை; **சலஞ்சலம்**-சலஞ்சலம் என்ற சங்குவகை; **வலம்புரி அடுப்பு-முத்து அரிசி - பவளச்செந்தீ - இப்பியந்துடுப்பு** - இவை உருவகம்; **மா முத்து** - பெரியமுத்து. **அடாஅது அட்ட அமுதம்** தீயினால் அடப்பண்ணாது பாவனையாற் சமைத்த அமுது.

வாய்மடுத்து இடாஅ - வாயினிற் பெய்யாமற் பெய்து. பெய்ததுபோலச் செயல்காட்டி. இது விளையாட்டுவகை; **ஆயம்**- ஒத்த தோழியர் கூட்டம்.

விருந்தின் - விருந்தினனுகக்கொண்டு; **அருளுதல்** - அன்புடன் கொடுத்தல்; **முலை......இறைஞ்சலின்** - தன் முலையை நோக்கி நாணத்தால் தலைகவிழ்ந்து புன்முறுவல்செய்து வணங்கியமையாலே; **முலைபுக நோக்குதல்** - தலைவனைக் கண்டவழி நாணத்தாற் றலைகவிழ்தலினையும்; **முறுவலித்தல்** - ஒத்த அன்பின் விளைவினையும்; **இறைஞ்சுதல்** - தலைவனுகக்கொண்டதனையும் காட்டுவன. இத்தன்மைச் செயல்களாலே; **என் அங்கமெல்லாந் தானுயினள்** - என் உடல் முழுதும் அவள்பாற் கொண்ட அன்புமயமாக அவளே இடங்கொண்டாள். எனது நிலைமுழுதும் அவளே கவர்ந்துகொண்டனள்; திருமடமலைமகட்கொரு கூறுகொடுத்தான் - அன்பின் அணைத்தவன் - ஆரூர் இறைவன் - அவனது ஊரிலே யான் என் அங்கமுழுதும் கொடுத்தனன் என்ற நயமும் காண்க.

எண்ணெய்ச் சிறுதுளி......புனலுற்றது போல - எண்ணெத் துளியினை நீரினுள் இட்டால் அது அந்நீர்ப்பரப்பு முழுதும் பரவி அதனை மறைக்கும்; அதுபோல சிறுபருவத்தின் இவளது சிறிய அன்பின் முளையாகிய செயல் என் மனத்தினுட் புகுந்து என் மனமுழுமையும் பரவி என்னைத் தன்னுள் அகப்படுத்தியது. வினைபற்றிவந்த உவமம்.

வெண்பா

ஆயினவன் பாரே யழிப்பா னலாடி
பேயினவன் பாரோம்பும் பேரருளான்—தீயினவன்
கண்ணுள னாரூர்க் கடலார் மடப்பாவை
தண்ணுருங் கொங்கைக்கே தாழ்ந்து. 29

(இ - ள்) அனலாடி......கண்ணுளன் - அனலில் ஆடுபவனும் பேய்க்கணங்களையுடையவனும், உலகத்தைக் காக்கும் பேரருளை உடையவனும், தீயினை ஏந்தியவனும், கண்போன்றவனும் ஆகிய இறைவனது; ஆரூர் மடப்பாவை - திருவாரூரில் உள்ள இளையபாவைபோன்ற பெண்ணினது; தண்ணுரும்......

தாழ்ந்து - குளிர்ச்சி பொருந்திய முலையினுக்கே விருப்பம் கொண்டு; ஆயின அன்பு அழிப்பார் ஆரே - உளதாகிய அன்பினை அழிக்கவல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்.)

(வி - ரை) திணை - கைக்கிளை; துறை - நலம்பாராட்டல்; கொங்கைக்கே தாழ்ந்து ஆயின அன்பு அழிப்பார் ஆரே என்று கூட்டுக.

ஆயின - உளவாயின; **தாழ்தல்** - விரும்புதல்; **தாழ்ந்து** - பணிந்து என்ற குறிப்புமாம். **கடலார்** - கடல்போலப் பெரிதும் குணமுடையவள்; **கொங்கைக்கே** - கொங்கையினையே; நான் கனுருபு இரண்டனுருபின்பொருளில் வந்தது; **அனலாடி** - **அனல்** - தீயூழி; **தீயினவன்** - தீயை ஒருகையில் ஏந்தியவன்; தீயைத் திருமேனியாக உடையவன்; எரிபோல் மேனி; **பேயின வன்** - பேய்க்கணமுடையவன்; **கண்ணுளன்** - கண்போன்ற வன் - அருமைப்பாடு குறித்தது; "மிக்குலக மேழினுக்குங் கண்ணுளா! ஈதென் கருத்து" (அற்புதத் திருவந்தாதி பா. 72) கண்போனுதலாவது உயிருக்குக் கண்போல வழிகாட்டுபவன்; உடனின்றுணர்த்துபவன்; **கண்ணுதல்** - உடனிருத்தல் என்றலுமாம்; 'தாவியவனுடனிருந்துங் காணுத தற்பரன்' (தேவா) இத்திருப்பாட்டு முன்பாட்டின் கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறிய குறிப்புமுடையது.

கட்டளைக் கலித்துறை

தாழ்ந்து கிடந்த சடைமுடிச் சங்கரன் ருள்பணியா
தாழ்ந்து கிடந்துநை வார்கிளை போலயர் வேற்கிரங்கிச்
சூழ்ந்து கிடந்த கரைமேற் றிரையென்னுங் கையெறிந்து
வீழ்ந்து கிடந்தல றித்துயி லாதிவ் விரிகடலே. 30

(இ - ள்) தாழ்ந்து......போல் - கீழ்த் தாழ்ந்து கிடந்த சடையினை முடியாக வுடைய சங்கரரது திருவடிகளைப் பணியாமல் பிறவியிலே ஆழ்ந்துகிடந்து வருந்துகின்றவர்களுடைய கிளைபோல; அயர்வேற்கு இரங்கி - வருந்தி யிளைக்கும் எனக்கு இரங்கி; சூழ்ந்து......விரிகடலே - சுற்றிலும் சூழ்ந்துகிடந்த கரையின் மேலே அலை யென்னும் கையினை மோதி வீழ்ந்து கிடந்து சத்தித்து உறங்காமலிருக்கின்றது இந்த விரிந்த கடல்.

(வி - ரை) **திணை** - கைக்கிளை; **துறை** - கடலொடு புலம்பல் அயர்வேற்கு இரங்கி விரிகடல் துயிலாது என்க. இரவில் கடல் மிகுந்த அலைகளை யுடைமையும் காண்க.

தாழ்ந்து கிடந்த சடைமுடி - தொங்கிய சடையினையே முடியாக உடையவர்; "சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்க்கு" (திருவிசைப்பா); **சங்கரன்** - சுகத்தைச் செய்பவன் என்ற பொருட்குறிப்பிற் கூறிய பெயர்; **பணியாது......கிளைபோல்** - சங்கரனைப்பணியாதார் கிளையுடன் வருந்துவர் என்ற உண்மையினை வற்புறுத்த எழுந்த உவமை வினைபற்றி எழுந்தது. **கிளை போல அயர்வேன்** என்றது "பெற்றும் பெறுரினழுங்கி" என்றபடி பெரியோர் தம்மைச் சிறியோரின் வைத்து வருந்தியிரக்கும் நிலை.

அயர்வேற்கு இரங்கிக் கடல் துயிலாது என்றது இரவிற்றுயில் பெறாது வருந்தும் எனது துயரங்கண்டு இரங்கிக் கையெறிந்து தானும் துணையாய்த் துயிலாதிருந்தது என்றதாம்; **திரை என்னும் கை எறிந்து** - துயருறுவாரைக் காணிற் கருணையாளர் கையெறிந்து இரங்குதல் குறித்தது; தற்குறிப் பேற்றம். கையெறிதல் - வீழ்தல் - அலறுதல் - துயிலாதிருத்தல் - இவை ஒருவரது துன்பத்திற்கிரங்கி அன்பினுல் உற்றதுணை யாளர்பால் நிகழும் செயல்கள்; இரவும் துயிலாது இறைவனை நினைந்து கிடப்பேனுக்கு அவனது அருளின் கடல் துணையாய் உடனிற்கின்றது என்றதொரு உட்குறிப்புத்தந்து முடித்தல் காண்க.

திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.



செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

[பக்கஎண்]





ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமபுரம். C. 500.